

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

12. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

26. BŘEZNA 2017

Z obsahu:

Dopis umírajícímu jezuitovi, který byl jedním z blahoslavených učedníků

Jana z Avily

Sv. Jan z Avily

- strana 2 -

„Pět prvních sobot“ podle poselství z Fatimy
P. Anton Nadrah OCist.

- strana 4 -

Radost rozechvívající srdce (1)
P. M. Piotrowski TChr

- strana 6 -

Pius XII., černá legenda se chýlí ke konci

- strana 7 -

Nejsvětější Eucharistie (3 - dokončení)

P. François Zannini

- strana 8 -

Výchova k modlitbě (9 - dokončení)

P. Dominik Wider OCD

- strana 10 -

Suma o darech svatého Josefa (62)

- strana 13 -

Rozjímat o věcech je, kromě sebepoznání, nejdůležitější na duchovní cestě, kterou se kráčí k poznání Boha, a to rozjímáním o jeho velikosti a vznešenosti stvoření.“

(Sv. Jan od Kříže, Duchovní píseň 4,1)

Dopis umírajícímu jezuitovi, který byl jedním z blahoslavených učedníků Jana z Avily

Milost Ducha Svatého buď vždy s tebou! Řekli mi, že postupuješ tak přímo na své cestě do země živých, že zatímco to píšu, můžeš již užívat obje-
tí našeho nejsladšího Ježíše. Nicméně ti posílám blahopřání k tvému povýšení na prebendáře⁽¹⁾ v nebeském Jeruzalémě, kde Bůh je chválen v celé věčnosti a viděn tváří v tvář. Jdi svou cestou k nejdražšímu Otci, v té radostné a třikrát radostné hodině, k nejvyššímu Dobru, a raduj se s Ním navždy. Odpluj v té požehnané hodině prodlévat v náručí nebeského Otce, který tam přijímá ta jehňata, která krmil svou milostí a vedl svou pastýřskou holí. Tehdy budeš konečně vědět, jakou výsadu ti náš Pán udělil povoláním k řeholnímu živo-

tu a udělením milosti pohrdnout světem a následovat Ho cestou kříže, neboť nebe bude odměnou pro tvé zasvěcení se Boží službě a slávě a tvou mzdou za kříž, který jsi nesl pro Kristovu lásku.

Blahoslavený je náš Pán Ježíš Kristus pro svou dobrotu poskytnout takové počty červům země: „On vyprošťuje slabého z prachu, chudáka pozvedá ze smetiště, aby jim dal zasednout se vznešenými.“ (1 Sam 2,8) Vítána buď hodina, ve které tělo umírá a duše vystupuje, aby zaujala místo mezi princí, kteří navždy přebývají v přítomnosti Boží. Ó dni, který ukončíš všechna naše trápení a všechny naše hříchy! Ó dni, v němž jsme vyzdviženi do nebe a začínáme sloužit Bohu dokonale, bez bolesti a pocitů marnosti, které zde zakou-

šíme proto, že Mu můžeme splácet pouze malou službou! Zde se pozastavujeme, umdléváme, když chceme potěšit Boha a dát Mu celé své srdce; ale v nebi je toto přání tak jisté, že je celý člověk zaměstnán oslavováním svého Stvořitele, bez našeho překážení.

Sláva buď Bohu, který tě sklídl tak brzy do své sýpky, aby špatnost nemohla změnit tvé porozumění, a který ti ukáže svoji štědrinou milující dobrotu zajištěním tvé věčné blaženosti jako odměny za několik let, během kterých ses Mu v tomto světě oddal. Hle, ctihodný otče, jaký je Bůh! Odměna získaná jeho milostí je ovoce jeho utrpení. Je to náš blažený osud, že jsme se dostali do rukou takového Pána a poznali

Pokračování na str. 12

Asi každý z nás může říci: Potkal jsem Ježíše a mohl jsem se ho dotknout (nikoliv fyzicky, ale duchovně). Ovšem, nabízí se otázka: Nechal jsem se jím také uzdravit? - Ne, že by nás Ježíš při vzájemném setkání neuzdravil, ale záleží právě na člověku, zda po uzdravení touží, zda je ochoten je přijmout, a to se všemi důsledky. Co to znamená, „se všemi důsledky“? Duchovní zdraví spočívá nejen v tom, že věřím v Trojjediného Boha a že uznávám jeho jedinečnou božskou autoritu, ale být zdrav zcela znamená: otevřít se jeho milosrdnému působení ve svém životě, obětovat svůj pozemský čas k hledání a naplnění jeho svatě vůle, žít náročný život podle jeho přikázání a ze svátostí, z modlitby. To vše je pak vyváženo nesmírně krásným vnitřním sepětím s Bohem, jež nám poskytuje tolik rozkoše a radosti, že je nemůže nahradit nic stvořeného a lidského. A nikdo jiný nám nemůže ulehčit v těžkých chvílích více než ten, který za naši spásu obětoval svůj život na kříži. Je tedy rozdíl mezi „být uzdraven“ a „nechat se uzdravit“. To první je velkolepý Boží dar, který může dojít úhony či úplné zkázy, není-li udržován. To druhé vyžaduje naši plnou angažovanost, která však vede k prohloubení

Editorial

přijatého daru zdraví a k jeho trvanlivosti. V době postní můžeme tedy hlouběji rozjímat rovněž nad tím, zda se necháváme Ježíšem uzdravit...

Podnětem k podobným úvahám je životní svědectví polské mystičky Alice Lenczewske. (str. 6-7) Avšak ještě mnohem důrazněji nás oslovují výzvy Panny Marie z Fatimy: k obrácení, pokání, modlitbě, ctnostnému životu, zasvěcení se jejimu Neposkrvněnému Srdci, konání pobožnosti pěti prvních sobot. (str. 4-5) Chceme-li být duchovně zdraví nejen sami, ale chceme-li uzdravit i svět kolem nás, pak to můžeme učinit jediným způsobem: úplným návratem k Bohu a zadostiučiněním za hříchy své a svých bližních Neposkrvněnému Srdci Panny Marie. Nenahraditelnou posilou pro život z víry, pro růst víry a pomoc v kritických chvílích života je Nejsvětější Eucharistie. (str. 8-9) A navíc: účast na mši svaté zvětšuje podivuhodným způsobem naši budoucí nebeskou blaženost.

Všechny tyto úvahy nás vedou k jednomu - k modlitbě. I zde platí podobně laděná otázka jako na začátku editoria-

lu: Jsem člověkem modlitby, nebo jím jen občas bývám? (str. 10-12) Modlitba vyžaduje čas a vyvíjí se pomalu. Ale musí se udržovat, a to i tehdy, když „to nejde“. S pomocí Boží milosti pak můžeme dojít až k nádhernému stupni modlitby - kontemplaci, ba i mystickému nazírání živého Boha. Již zmíněná Alice Lenczewska je důkazem, že lze i v dnešní době takového stupně modlitby dosáhnout. Nebojme se vydat se na cestu a nechejme se Ježíšem a Pannou Marií vést k cíli!

V tomto čísle Světla schází katecheze Svatého otce Františka, jelikož se s vatikánskou kurií v prvním postním týdnu účastnil duchovního cvičení. Místo toho nabídnuté myšlenky učitele církve sv. Jana z Avily, vyjádřené v dopise umírajícímu spolubratrovi, jsou nosné i pro rozjímání v postním období. Zvláště pak je povzbuzující uvědomit si jedno: Kdykoliv v životě, v okamžicích smrti nevyjímaje, je nám nablízku Spasitel Ježíš Kristus, aby nám pomáhal a chránil nás od všeho zlého. Tak tedy ve spojení s ukřížovaným Spasitelem a Neposkrvněnou můžeme projít bez úhony pro svoji spásu nejen údolím stínu smrti, ale také slzavým údolím pozemského života v celém jeho trvání.

Daniel Dehner

Zarad' se do Ježíšova doprovodu. Být s Ježíšem znamená mít podíl na světle, které přináší světlo. Je stále mnoho těch, které zahalila temnota, a tak zůstávají nevidomí. Pros Pána, ať otevře tvé oči, abys dobře vnímal, co se bude dít. Přesvědčíš se, že vrátit zrak tomu, koho zaslepila pýcha, je obtížnější než uzdravit slepého od narození.

Jeden takový postižený tu už léta sedává u cesty a žebře. Lidé jej tady znají, chodí kolem něho, tu a tam mu něco dají, ale nikdo mu doopravdy nepomůže. Myslí si o něm, že jeho slepota je trest za hřích. Z Ježíšových slov poznáš, jak nespravedlivé jsou takové soudy. Myslíme při nich spíše na sebe, jako by neštěstí toho druhého znamenalo, že my jsme spravedliví. Ale jeho slepota není následek hříchu, nýbrž příležitost, aby se projevila Boží moc a sláva.

Tento slepec neprosí o uzdravení. Ani neví, že by mohl prosit. Nezná svého dobrodince a sotva tuší, co se s ním vlastně děje. Neznámý mu potřel oči blátem a poslal ho k rybníku, aby se umyl. Jediné, co může udělat, je poslechnout a jít. Ten úkon poslušnosti mu přináší překvapující dar. Najednou vidí všechno to, o čem dosud jen slyšel, anebo co poznával jen nedokonale. Nečekaně zakouší, co je poznání světla a ve světle. *Umyl se, a vidí.* To mění zásadně nejen jeho další život, ale i pohled na všechno, co dosud prožíval.

Představ si, že by z rezignace nebo pohodlnosti odmítl zajít k rybníku, a propásl tak svou jedinečnou příležitost. Nechej si od něho vyprávět o tomto zážitku. Možná, že přítom poznáš, co se zdráháš udělat, abys také mohl spatřit sebe i svět v novém nečekaném světle.

Ale zázračná proměna, která potkala tohoto mládence, se netýká jen jeho. Ti, kteří s ním cítili, mají nyní radost z jeho uzdravení. A jsou tu jiní, kterým se zdá divné, že už by neměli vídat u cesty slepého žebračka a že by už neměli názorný příklad, jak byl potrestán za něčí hřích. Najdou se však i podlézaví donašeči, kteří by si chtěli polepšit, a jdou škodolibě oznámit, že byl porušen předpis. Ten, jemuž se dostalo té milosti, že vidí, upadl v nemilost u těch, kteří zůstávají vnitřně slepí.

Místo aby rozeznávali Boží znamení, usnesli se tito sebevědomí soudcové, že se má ve jménu Zákona potlačit všech-

Nevyléčitelná slepota

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

To je divné, vy nevíte, odkud je, a otevřel mi oči!

no, co se neshoduje s jejich představami, co překračuje jejich horizonty. Jejich moudrost je dohnala k přesvědčení, že Dobrodinec – Ježíš je vlastně člověk hříšný. A teď tu stojí před nimi živý důkaz jeho božské moci a Boží slitovnosti a usvědčuje je ze zaslepenosti nejen svým zázračným uzdravením, ale i svou prostou, ale nadmíru přesvědčivou logikou. Zcela oprávněně žasne nad tím, jak tito vzdělanci mohou nevědět to, co by mělo být jasné každému: *Kdyby ten člověk nebyl od Boha, nemohl by učinit nic.* Ale pro tyto moudré není logika nějakého žebračka nijak průkazná. Jak si může dovolit poučovat Mojžíšovy učedníky? A nakonec mají v rukou ještě trumf, který byl odedávna posledním argumentem mocných: *A vyhnali ho ven.*

Po nečekané radosti ze slunečního jasasu a pohledu na pestrou a bohatou Boží přírodu je to pro mladého muže jistě šokující zážitek. Snad by jej mohlo povzbudit, když mu povíš, kolik ještě bude těch, které v budoucnu čeká podobné překvapení. Ale jeho skutečnou útěchou je sám Pán a Spasitel. Ty oči, které před krátkým časem prohlédly, teprve nyní vidí před sebou svého dobrodince. Můžeš si být jist, že každého, kdo o něm vydává tak neohroženě svědectví, Pán sám vyhledá a zjeví se mu.

Poklekni spolu s uzdraveným a vzdávej dík a chválu nebeskému Otci i jeho Synu, který přišel, *aby ti, kdo nevidí, viděli, a ti, kdo vidí, byli slepí.* Pán ti dnes umožnil poznat jedny i druhé. Slepota těch, kteří jsou si příliš jisti svým bystrozrakem, spočívá v tom, že nevidí nic kromě sebe a jenom sami sebe uctívají. Je-li pravda jiná než jejich představa, tím hůř pro ni, i kdyby to byl sám Bůh. K této konfrontaci dojde již velice brzy a potrvá do konce časů.

Věříš-li v Syna člověka, odděl se s rozhodností od takto zaslepených a jdi se umýt v rybníce Siloe, abys byl světlem

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a

Hospodin řekl Samuelovi: „Naplň svůj roh olejem a jdi! Posílám tě k Jesseovi, Betlémanu, protože jsem si vyhlédl krále mezi jeho syny.“ Když (Samuel) přišel a spatřil Eliaba, řekl si: „Jistě tenhle je před Hospodinem jeho pomazaný.“ Hospodin však řekl Samuelovi: „Nevšimej si jeho vzhledu ani vysoké postavy, neboť ho vylučuji. Nevidám se totiž jako člověk; člověk soudí podle zdání, Hospodin vidí do srdce.“ Jesse předvedl před Samuela sedm svých synů, ale Samuel řekl: „Mezi nimi Hospodin nevyvolil nikoho.“ A zeptal se: „Jsou to již všichni chlapi?“ Jesse odpověděl: „Ještě je nejmladší, ten pase stáda.“ Samuel tedy řekl Jesseovi: „Pošli pro něho, neboť nesedneme k jídlu, dokud sem nepřijde.“ Poslal tedy a uvedl ho: byl plavovlasý, s krásným očima a milého vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaz ho; to je on.“ Samuel vzal roh s olejem a pomazal ho uprostřed jeho bratrů. Od toho dne i nadále působil s Davidem Hospodinův duch.

2. čtení – Ef 5,8-14

Bratři! Byli jste kdysi tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a v životě podle pravdy. Zkoumejte, co se líbí Pánu, a nemějte žádnou účast v těch neplodných skutcích tmy; spíše je veřejně odsuzujte. Vždyť člověku je hanba už jen o tom mluvit, co ti lidé potají páchají. Všechno, co se odsoudí, ukáže se v pravém světle. Všecko totiž, na co se vrhne světlo, je potom zřejmé. Proto se říká (v Písmě): *Probud' se, spáči, vstaň z mrtvých, a Kristus tě osvíti.*

Evangelium – Jan 9,1-41

Ježíš uviděl cestou člověka, který byl od narození slepý. Jeho učedníci se ho zeptali: „Mistře, kdo zhřešil: on sám, nebo jeho rodiče, že se narodil slepý?“ Ježíš odpověděl: „Nezhřešil ani on, ani jeho rodiče, ale mají

Dokončení na str. 11

v Pánu. Ovoce toho světla totiž záleží ve všestranné dobrotě a v životě podle pravdy. Pravda je pokora a pokora je pravda. Bez pokory není nikdo schopen říct věřím, Pane, a to ani když uvidí zázrak na vlastní oči.

Bratr Amadeus

„Pět prvních sobot“ podle poselství z Fatimy

Velké přislíbení Srdce Mariina

P. Anton Nadrah OCist. (nar. 1937) je slovinský teolog, který působil 14 let jako profesor dogmatiky na teologické fakultě v Lublani, 27 let byl opatem cisterciáckého opatství Stična ve Slovinsku. V současnosti je novicmistrem, vedoucím exercičního domu a redaktorem mariánského měsíčníku. K fatimskému jubileu vydal šest knížek, z nichž první má titul „Kristus bude triumfovat skrze Marii“. Z ní byly vyňaty úryvky o slavení „prvních pěti sobot“ ke cti Neposkvrněného Srdce Panny Marie podle překladu sestry Dorothy Hladnikové OCD.

Luciino vzdělávání u dorotejek

Lucii Dos Santos, nejstarší z fatimských dětí, navštěvovalo obrovské množství zvědavců. Byla unavená z odpovídání všemožných otázek, které nebyly vždy dobře míněny. Někteří lidé jí prokazovali velikou úctu, jiní ji různým způsobem zkoušeli. Aby byla ušetřena všech těchto návštěv a aby bylo postaráno o její duševní pokrok, poslala jí její matka na radu biskupa dne 17. července 1921, tedy když měla 14 let, do vzdáleného dívčího penzionátu sester dorotejek do Vilaru, který je dnes částí města Porto. Tady se jí dostalo základního morálního, náboženského a všeobecného vychování a vzdělání. Aby zůstala neznámá, dali jí nové jméno: Maria das Dores (Maria Bolestná – Maria Dolores). V Portu absolvovala tři třídy základní školy a naučila se vařit a šít. Byla spokojená a šťastná, i když nesměla s nikým mluvit o událostech z Fatimy.

Postulát ve španělském městě Pontevedra

Lucie pomýšlela už před vstupem do penzionátu dorotejek na řeholní povolání. Zajímala se nejprve o karmelitky, ale to by tenkrát musela opustit Portugalsko a odejít do Francie. Tato okolnost a také příklad vychovatelek a vděčnost vůči dorotejkám jí pohnuly, aby nakonec vstoupila k dorotejkám. Dne 25. října 1925 začala svůj postulát ve španělském městě Pontevedra, kde zůstala do července 1926. Dne 10. prosince 1925 se jí zjevila v ce-

le Panna Maria s Ježíškem a dala jí úkol rozšiřovat pobožnost pěti prvních sobot.

Noviciát a řeholní život ve španělském Tuy

Od 20. července 1926 pobývala v noviciátu ve městě Tuy ve Španělsku, kde měla 2. října 1926 obláčku a začal jí noviciát. Po dvou letech noviciátu složila 3. října 1928 časné sliby a 3. října 1934 sliby věčné. Zůstala až do roku 1946 v Tuy. Tam se jí zjevila 13. června 1929 Panna Maria a předala jí výzvu, aby bylo provedeno zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Mariinu.

Žila 25 let ve Španělsku u dorotejek. Byla velmi zručná a uplatnila se jako učitelka ručních prací. Žila podle hesla kláštera: „Boží vůle je mým rájem.“ Byla vícekrát vyslýchána v souvislosti se zjevením ve Fatimě, napsala mnoho dopisů a vzpomínek na události ve Fatimě, vzpomínek na Františka a Hyacintu a o fatimských tajemstvích.

Přestup na Karmel v Coimbre

V květnu 1946 se vrátila ze Španělska do své vlasti Portugalska, do kláštera dorotejek ve Vilaru. Navštívila Fatimu a ukázala tam místa zjevení anděla a Panny Marie. Dne 25. března 1948 vstoupila s papežským svolením do přísného řádu bosých karmelitek v Coimbre, kde 13. května 1948 dostala karmelitánský oděv a nové jméno sestra Maria Lucia od Ježíše a Neposkvrněného Srdce. Začala rok kanonického noviciátu a 31. května 1949 složila věčné sliby. Tady žila v modlitbě a pokání až do své smrti 13. února 2005. Mnoho psala a kromě toho vykonávala různé práce v zahradě a v domě. Uskutečňovala heslo řádu: „Navenek jako všichni ostatní, uvnitř jako nikdo jiný!“

Být ukřižována s Kristem je moje štěstí!

V roce 1954 napsala svému duchovnímu vůdci P. Gonçalvesovi dopis, v němž se mu svěřila: „Když jsem dostala milost vstoupit na Karmel a vedl mě do cely, tehdy jsem na několik okamžiků upoutala svůj pohled na kříž bez našeho Spasite-

le. Kříž mi vztahoval své paže k obejmutí. Důstojná matka představená se mne ptala: »Víte, proč je tento kříž bez korpusu?« Aniž by mi dala čas k odpovědi, dodala: »Proto, abyste se vy na něm ukřižovala.«

Jak krásný je ideál, být ukřižován s Kristem! Kéž by mi dal možnost napájet se pošetilostí kříže! V tom spočívá tajemství mého štěstí – nechtít nic jiného, než milovat a z lásky trpět.“

Setkání s Pavlem VI. a Janem Pavlem II. ve Fatimě

K padesátému jubileu zjevení, dne 13. května 1967, přišla sestra Lucie znovu do Fatimy, kde se setkala s papežem Pavlem VI. Ve Fatimě byla také v letech 1982, 1991 a 2000 a mluvila s papežem Janem Pavlem II.

Luciiným životním posláním bylo – podle příkazu Panny Marie – šíření úcty k Mariinu Neposkvrněnému Srdci. To uskutečňovala hlavně modlitbou, dopisy a psaním. Psala vícekrát svému biskupovi a papežům, zvláště ale svému duchovnímu vůdci.

Mariina poselství skrze sestru Lucii po roce 1917

Panna Maria se tedy zjevila ještě vícekrát po roce 1917, i když už byla Lucie řeholnicí. Jak víme, Maria k ní přišla 16. června 1921, den předtím, než odcestovala z penzionátu dorotejek ve Vilaru do Porta na severu Portugalska. Tam se jí zjevila Panna Maria 26. srpna 1923 ještě jednou. Ujistila ji, že se stane její opravdovou nebeskou Matkou poté, co ji opustila její pozemská matka. Doporučila jí modlitbu a pokání za hříšníky, z nichž mnozí byli zavrženi, protože se nikdo za ně neobětoval a nemodlil.

Pro celou církev je ale především důležité setkání s nebeskou Paní, při kterém ona prosí o pobožnost ke svému Neposkvrněnému Srdci.

Velký příslib Neposkvrněného Srdce Panny Marie

Když se Lucie připravovala jako postulanka u dorotejek na řeholní život, uvidě-

la v noci 10. prosince 1925 Pannu Marii s Ježíškem ve svém pokoji. Maria jí ukázala srdce obklopené trny a dala jí příkaz rozšiřování pobožnosti pěti prvních sobot. To je velký příslib Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

Již ve druhém zjevení 13. června 1917 to bylo lehce naznačeno, zvláště však při třetím zjevení 13. července 1917. Lucie napsala koncem roku 1927 na příkaz svého duchovního vůdce P. Aparicia DJ ve třetí osobě:

Vizionářka prosila 13. června Marii, „zda by nemohla být vzata do nebe. Nejsvětější Panna jí odpověděla:

„*Ano, Hyacintu a Františka si brzy vezmu, ty ale musíš nějaký čas zůstat tady. Ježíš tě chce mít nástrojem, aby mě lidé poznali a zamilovali si mne. Chce založit ve světě pobožnost k mému Neposkvrněnému Srdci. Tomu, kdo ji koná, slibují spásu a duše budou Bohem milovány jako květiny, které jsou mnou postaveny, aby zkrášlily jeho trůn.*»

„Zůstanu tady sama?“ ptala se smutně. „*Ne, moje dcero! Já tě nikdy neopustím. Moje Neposkvrněné Srdce se stane tvým útočištěm a cestou, která tě povede k Bohu.*»“

Pět prvních sobot

Zmíněného 10. prosince 1925 se zjevila Nejsvětější Panna a po straně, v zářivém oblaku, nějaké dítě. Svátá Panna jí položila ruku na rameno a ukázala trním obklopené srdce, které držela ve druhé ruce. To dítě řeklo:

„*Mám soucit se Srdcem tvé nejsvětější Matky, obklopeným trny, jimiž je nevděční lidé stále probodávají, aniž by chtěli vykonat nějaký skutek smíření, aby trny vytáhli.*“

Potom řekla Nejsvětější Panna:

„*Moje dcero, pohleď na moje Srdce obklopené trny, kterými je nevděční lidé stále probodávají svým rouháním a nevděčností. Snaž se alespoň ty mne potěšit a zvěstuj všem těm, kteří se budou po pět měsíců vždycky v první sobotu zpovídat, přijmou svaté přijímání, pomodlí se růženec a setrvají se mnou 15 minut v rozjímání nad 15 tajemstvími růžence s úmyslem, aby se tím smířili, že každému z nich v hodině smrti poskytnu všechny milosti, které jsou potřebné pro spásu těchto duší.*“

Maria těmito slovy slíbila spásu všem těm, kteří alespoň jednou v životě oslaví tímto způsobem daným z Fatimy pět prv-

Panna Maria Fatimská

ních sobot. To znamená vždycky o první sobotě v pěti po sobě následujících měsících se zpovídat, přijmout svaté přijímání, pomodlit se růženec a strávit 15 minut rozjímáním ve společenství s Pannou Marií nad jedním nebo více tajemstvími růžence – všechno toto s úmyslem vykonat zadostiučinění Nejsvětějšímu Srdci Mariinu.

Celosvětové rozšíření pobožnosti

Diecézní biskup z Leiria-Fatimy uznal v roce 1939 zjevení jako věrohodné. Luciina cela byla později přeměněna na kapli. Pobožnost prvních pěti sobot se rozšířila nejprve v Portugalsku a potom také na jiných místech. Ve Slovinsku, v biskupství Lublaň, biskup Dr. Gregorij Rožman (1883–1959) tuto pobožnost podporoval s velkým úsilím. Také v letech příprav na 100leté jubileum ji na národní úrovni postavil do popředí.

V německy mluvících zemích našla tato prosba Matky Boží jenom malý ohlas. Vzhledem k tolika obtížím v naší společnosti a systematickému šíření těžkých morálních omylů by mohla tato v podstatě jednoduchá praxe pomoci mnoha lidem znovu zapustit kořeny v Bohu. Když se v jiných zjeveních a prorocích hovoří o velkých utrpeních a mluví se o druhých Letnicích, pak nezapomínejme, co nás učila Naše Milá Paní z Fatimy: Svým návratem k Bohu a zadostiučiněním, které přineseme za hříchy své a svých bliž-

ních Neposkvrněnému Srdci Panny Marie, můžeme změnit průběh dějin.

Život podle poselství z Fatimy

Nestačí jenom znát události z Fatimy. Jsme povoláni žít v souladu s poselstvími anděla, Panny Marie a Ježíše. Rok po atentátu, 13. května 1982, řekl Jan Pavel II. ve Fatimě: „Poselství Naší Milé Paní z Fatimy – i když je neseno mateřskou starostí a láskou – je silné a rozhodné, zdá se být přísné. Je takové, jako by mluvil Jan Křtitel na břehu Jordánu. Vyzývá k pokání, varuje, vyzývá k modlitbě.“ Chce nás připravit na Krista a jeho království.

Platí slova Mons. Bertoneho: „Fatima je mezi moderními zjeveními bezpochyby nejvíce prorocká.“

Papež Benedikt XVI. řekl 11. května 2010 při své cestě do Lisabonu v souvislosti s poselstvím z Fatimy: „Řečeno jedním slovem, musíme se učit právě tomu nejpodstatnějšímu: obrácení, modlitbě, pokání a božským ctnostem. Tak odpovíme. Buďme realističtí a pochopme, že Zlý stále útočí, zevnitř i zvenčí, ale že také síly dobra jsou stále přítomné a že nakonec je Pán silnější než ono zlo. A Matka Boží je pro nás viditelnou mateřskou zárukou dobroty Boží, která má vždy poslední slovo v dějinách.“

Při své promluvě na letišti nás upozornil na následující: „Panna Maria přišla z nebe, aby nám připomněla pravdy evangelia, které představují pro lidstvo bez lásky a vzdálené od spásy pramen naděje.“

Ve svém kázání 13. května 2010 ve Fatimě vyjádřil papež Benedikt XVI. toto přání: „Kež bychom se v těchto sedmi letech, která nás dělí od stoletého výročí zjevení, přiblížili k ohlášenému triumfu Neposkvrněného Srdce Mariina ke cti Nejsvětější Trojice.“

Bůh připravuje tento triumf, ale naše spolupráce je nezbytná! Dnes jsme už v jubilejním roce. Můžeme se ptát, jestli také my můžeme přinést konkrétní přínos, aby se tento triumf stal obšťastňující skutečností pro celé lidstvo. Maria nás zve, abychom jí pomohli. Je to krásný a zodpovědný úkol, který čeká na každého z nás. Kristus zvítězí, říše Boží přichází – skrze Marii!

*Z Kirche heute 2-3/2017
přeložil -mp-*

Radost rozechvívající srdce (1)

Po přijetí Eucharistie před ní stál Ježíš. Byl daleko reálnější než svět vnímaný našimi smysly, Alice tehdy prožila radost rozechvívající srdce.

Při rekollekcích v Gostyni v roce 1985 začalo zvláštní období v životě Alice Lenczewské. Dostala tehdy od Ježíše během svatého přijímání neobyčejný dar mystických setkání s ním. Na Ježíšovo výrazné pobídnutí začala sepisovat jeho rady, poučení a duchovní provázení, byly z toho dva deníky: *Świadectwie* (Svědectví) a *Slowie pouczenia* (Slovo poučení). Trvalo to od roku 1985 až do její smrti roku 2010. Teprve tehdy se tyto deníky dostaly do rukou arcibiskupa Andrzeje Dzięgy, který povolal teologickou komisi, jež se měla přesvědčit, zda se jejich obsah shoduje s učením církve. Mínění teologů bylo jednoznačně pozitivní. Teologická a duchovní hloubka oněch textů čtenáře uchvacuje. Náplň v nich obsažená posiluje víru, dává odpovědi na nejobtížnější otázky a doprovází náročnou cestou duchovního dozrávání.

Kým byla Alice Lenczewská, ta zvláštní mystička, svědek skutečné přítomnosti zmrtychvstalého Krista v Eucharistii?

Od dětství do dospělého věku

Alice Maria Lenczewská se narodila 5. prosince 1934 ve Varšavě v katolické rodině. Neměla víc sourozenců než staršího bratra Slávka. Otec zemřel v dubnu 1939. Matka byla učitelkou, podruhé se už nevdala a děti vychovávala sama.

Když v září 1939 Němci obsadili Varšavu, začala doba strašlivého teroru. Z těchto důvodů se matka v srpnu 1940 rozhodla hlavní město opustit. Spolu se dvěma dětmi žila u příbuzných ve vesnici Knapy pod Rzeszowem.

V červenci 1946 se odstěhovali do Štětína. Alice tam dokončila základní školu a začala studovat pedagogické lyceum. Byly to časy velmi těžké, pod vládou komunistů. Katolická církev a věřící lidé trpěli různými represemi. Studenti nesměli nosit medailky a o svátečních dnech jim tak organizovali čas, že se nemohli účastnit nedělní mše svaté.

Alicina matka byla hluboce věřící. Každodenně se s dětmi modlila, zúčastňovala se mše svaté nejenom v neděli, ale ta

ké v průběhu týdne. Své děti ale nenutila k modlitbě ani k chození do kostela, volbu nechávala na nich.

V roce 1952 Alice maturovala, potom začala pracovat jako učitelka ve vesnici Banie. Po absolvování dvouletého pedagogického kurzu postoupila na místo zástupkyně školního inspektora v Gryfinu,

a proto se musela přihlásit ke vstupu do komunistické strany (PZPR). Její katolictví bylo tehdy velmi povrchní a v několika určitých obdobích byla mimo církev, nežila podle příkázání.

Koncem 50. let se Alice zamilovala a vypadalo to, že se svým Jankem uzavřou manželství. Kvůli jeho nadužívání alkoholu však známost skončila. V roce 1960 poznala Itala Micheleho, který pocházel z Boloně. Zamilovali se do sebe. Michele třikrát přijel za Alici a také ona ho v Boloni navštívila. Známost však musela ukončit, ukázalo se totiž, že Michele je ženatý.

Po několika letech práce v Gryfinu začala Alice studovat pedagogiku v Gdaňsku; studia ukončila v roce 1965 s titulem magistra. V letech 1966–1975 pracovala jako učitelka ručních prací a dílen v I. všeobecně vzdělávacím lyceu ve Štětíně.

V roce 1975 byla zaměstnána v štětinském lyceu pro učitelky mateřských škol

jako učitelka pedagogiky a brzy poté byla jmenována zástupkyní ředitele na témže lyceu. V 53 letech odešla do důchodu.

Hledání a setkání Zmrtychvstalého

Alice se věnovala harcerství (polská podoba skauta), zastávala v něm odpovědnou funkci instruktorky. Milovala výšlapy, horské výstupy, lyžování, vycházky u moře, byla okouzlená krásami přírody, zajímala ji kultura a životní styl lidí v různých zemích.

V 70. a 80. letech společně se svým bratrem, který znal dvanáct jazyků, navštívila Bulharsko, Rumunsko, Francii, Španělsko, Řecko, Itálii a Maroko. Alice byla velmi citlivé povahy, na turistických cestách toužila uspokojovat svůj hlad po kráse a lásce, který byl pro ni ještě tehdy neuvědomělým hledáním Boha.

Její blízká přítelkyně Bernadetta Woźniak-Hoppeová vzpomínala, že Alice „byla člověk výjimečně inteligentní, schopný, s velkou osobní kulturou. Ve svém působení byla důsledná, disciplinovaná, zodpovědná a tvůrčí. Nechyběly jí také vůdčí rysy, které bylo možno akceptovat, protože v oboru, v němž chtěla dominovat, mívala silný argument – znalosti. Byla si vědoma toho, že některé spolupracovnice překonává svou zajímavou a silnou osobností.“ V roce 1982 vzala k sobě svou nemocnou matku a pečlivě se o ni starala. Byla to pro ni těžká, ale požehnaná doba. Každodenní kontakt s hluboce věřící a modlící se matkou pozvolna přiváděl Alici a jejího bratra na cestu obrácení; začali se otevírat tajemství lásky a Božeho milosrdenství. Alice tehdy začala číst knihy s náboženskou tematikou a studovat Písmo svaté.

V roce 1984 jejich matka zemřela. Pro Alici to byl velmi bolestný zážitek. Po pohřbu odjela sama na pouť na Jasnou Horu, kde se odevzdala Panně Marii. Přivezla odtamtud velkou sošku Matky Boží a postavila ji na hrob své matky.

Ve stejném roce došlo v životě Alice i jejího bratra k radikální změně – oba vstoupili do společenství Obnovy v Duchu Svatém v kostele svatého Jana Křtitele. Život s tímto společenstvím způsobil, že Alice se zcela odevzdala Ježíši do jeho výlučného vlastnictví a rozhodla se žít jenom pro něho. Až do konce života

už zůstala sama. Její bratr však přijal svátost manželství a založil rodinu.

V roce 1985 se dvaapadesátiletá Alice zúčastnila třídních rekolekcí animátorů Obnovy v Duchu Svatém na Svaté hoře v Gostyni. Během Eucharistie dostala od Ježíše mimořádný dar mystického setkání s ním. Tak začaly její rozhovory s Ježíšem, které zapisovala, na jeho důraznou prosbu, do dvou duchovních deníků, *Świadectwie* a *Slowie pouczenia*. Od roku 1985 až do své smrti v roce 2010 do nich Alice zapisovala mystické zážitky, rozmluvy s Pánem Ježíšem a jeho poučení a rady týkající se duchovního života.

On mě miluje

V roce 1987 Alice zapsala svědectví o svém obrácení, které podepsala jménem Maria: „Jmenuji se Maria, je mi 52 let a jsem učitelka. Vyrosla jsem v katolické rodině, ale moje katolictví bylo po mnoho let velice povrchní. A byla dokonce i období, kdy jsem žila mimo církev, vlastně v naprostém rozporu s Božími příkázáními.

V té době byly mou hlavní zálibou dějiny umění, turistika, zhotovování diapozitivů a chlubení se jimi a zážitky z ciziny. Na svých cestách jsem hledala krásu a dobro a také smysl života. Touha po nich mě honila po mnoha zemích řadu let. Ale nakonec přišla doba, kdy jsem začala stále víc pociťovat prázdnotu takového života.

Ve stejné době, jakoby náhodně, mi začala přicházet do ruky náboženská literatura. Mezi ní *Dýka a kříž*, *Třetí hodina dne*, *Nejšťastnější na světě* a další knihy hovořící o charismatické obnově v USA. Vůbec jsem nepomyslela na to, že bych se jednou s takovou skupinou mohla setkat, ačkoliv jsem po tom hrozně toužila. Neměla jsem přece žádnou možnost cestovat do Spojených států.

Tehdy mi kdosi úplně náhodou řekl, že taková skupina existuje ve Štětíně, několik zastávek od mého domu.

Bylo to na podzim přesně před třemi lety.

Po prvním modlitebním setkání jsem věděla, že se můj život začal obrozovat a že se našel jeho smysl. Potom následoval seminář, který připravoval k obnově, a během jeho trvání výjezd na rekolekce

pro animátory do Gostyně (jako zástup za animátorku místní skupiny, která jet nemohla). A tam se stalo něco, co úplně změnilo můj život. Tam přede mnou stanul Ježíš. Víc reálný, skutečnější než všechno, co v kapli bylo: než lidé, kteří stáli vedle. Stalo se to po přijetí svatého přijímání (během Eucharistie), kdy jsem s litostí myslela na to, jak velice jsem se opozdila na cestě za Ním. Všechno přestalo existovat, byl jenom On. Jeho síla, moc, velikost byly čím dál ohromnější a já před Ním čím dál menší. Záplava lásky tak veliké, nikdy nepoznané, před kterou je možné pouze plakat nad svojí nevděčností. A potom radost, že On mě miluje. Radost rozechvívající srdce.

Od té chvíle se změnilo všechno: žebříček hodnot, struktura potřeb, životní cíl. Jedinou hodnotou, touhou i cílem se stal On – Ježíš Kristus. A nejkrásnějšími chvílemi se stala setkání s Ním: v každodenní modlitbě, v každodenní Eucharistii, ve svatém přijímání a také v životní všednosti a v pomoci druhým.

Všechno, po čem jsem toužila a honila se za tím tolik let po světě, mi dal On. A dal mnohem víc, než jsem si dokázala představit a po čem žíznil.

Hodně věci dříve nashromážděných se stalo zbytečností, mnoho jich začalo překážet. Nejdřív jsem se zbavila barevného televizoru a peníze získané za jeho prodej šly na charitativní účely. Potom přišla řada na jiné předměty, které zbytečně zabíraly prostor v mém domě. Čas, svoje síly, všechno, co mám, jsem věnovala službě Bohu a bližním. A svoje potíže a těžkosti, jakými běžný život nešetří, jsem přinášela jako oběť za hříchy vlastní i jiných lidí.

A bylo to se mnou jako s onou vdovou z evangelia, která po mnoho let trpěla svou nemocí. Ačkoliv chodila k různým lékařům a vydávala na to svůj majetek, vyléčená nebyla a dařilo se jí čím dál hůř. Až přišla chvíle, kdy potkala Ježíše a jedno dotknutí se Ho ji uzdravilo. Chvála Pánu! *Maria. Štětín rok 1987*

(Pokračování)

Z Milujcie się! 2/2015 přeložila -vv-

Pius XII., černá legenda se chýlí ke konci

Papež Pius XII. za nacistické okupace pomohl téměř dvěma třetinám Židů žijících v Římě. Vyplývá to z nových studií, o nichž se debatovalo na sympoziu výmluvně nadepsaném „Pius XII., černá legenda se chýlí ke konci“. Více než 40 000 Židů se ukrývalo ve 235 římských kláštorech, 160 ve Vatikánu a jeho extrateritoriálních budovách. Dalších 1600 našlo útočiště u organizace na pomoc židovským emigrantům *Dela-se-m*, která byla rovněž tajně financována církví. Dne 16. října 1943, kdy bylo z římské židovské čtvrti deportováno 1700 lidí, se papež osobně zasadil o propuštění 245 obyvatel židovské národnosti.

„*Pius XII. pomáhal Židům už před 16. říjnem 1943 v celkem 48 kláštorech a později otevřel na jejich pomoc další kláštery. Osobně zasáhl 198krát, aby žádal o osvobození nebo pomoc pro uvězněné nebo deportované Židy. Šedesát jich bylo takto osvobozeno,*“ říká Domenico Oversteins, autor nejnovějších historických bádání.

Tyto údaje, které se stále doplňují, postupně demontují tzv. „černou legen-

du“ o Piu XII., s níž přišla sovětská propaganda těsně po smrti tohoto papeže. Navzdory jeho odsouzení nacismu a výzvám k míru se tak začala šířit představa o „mlčícím“ papeži, který šel Hitlerovi na ruku. K tomu kardinál Dominique Mamberti, prefekt Nejvyššího tribunálu apoštolské signatury, říká: „*Byl to papež, který stál v čele církve ve velmi složitém období a který velmi významně přispěl k míru na mezinárodní úrovni. Převedl církev na cestě k moderní době. Skutečná postava papeže Pacelliho se velice liší od té, kterou chtěla šířit »černá legenda«.*“

Beatifikační proces Pia XII. zahájil už během II. vatikánského koncilu papež Pavel VI. Benedikt XVI. pak uznal jeho heroické ctnosti. Hovoří nynější postulátor kauzy, jezuita P. Anton Witwer:

„*K beatifikaci chybí pouze zázrak. Proto se musíme modlit za přímlyvu Pia XII. Je to skutečně pozoruhodná osobnost, nejen jako papež, ale také jako člověk, který hluboce žil láskou k bližnímu a láskou k Bohu.*“

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 4. 3. 2017

Nejsvětější Eucharistie (3 - dokončení)

Božský poklad pro každého z nás

Dobrodiní Eucharistie v křesťanském životě

Do těchto 77 milostí, které nám Kristus poskytuje ve mši, když se jí zbožně zúčastníme, můžeme zahrnout užitečnost mše svaté, ale také prohlásit nutnost, proč se jí máme zúčastnit, abychom se stali svatými a druhým Kristem mezi lidmi.

Při každé mši svaté můžeme podle sv. Tomáše Akvinského obdržet plody a užitek, které nám zasloužil Kristus svojí smrtí na kříži, protože mešní oběť je stejnou obětí jako oběť na kříži. Musí mít proto také stejnou sílu a stejné účinky, jak říká Martin z Kochemu.

Mše svatá vylévá na lid Boží stejný tok milostí, jemuž se nevyrovná žádná modlitba a žádný jiný skutek. Svatý Dominik nám říká: „Nikde nevyvěrají milosti tak přebohatě jako na oltáři.“ A svatý Vavřinec Justiniani k tomu dodává: „Žádný lidský jazyk nemůže popsat bohaté plody, které z ní pocházejí.“

Při mši „vydal nám nebeský Otec svého Syna, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní?“ (srov. Řím 8,32)

Jedna mše, které se zbožně účastníme, nás obohatí více než všechny stvořené věci. Abychom mohli slavit mši svatou, je potřebné být ve stavu milosti. Hříšník bude uchráněn těžkého hříchu, když se jí zúčastní. Může při ní dokonce dosáhnout obrácení a jít ke zpovědi, aby se znovu přiblížil k Němu a mohl žít z Něho a pro Něho.

Dobrodiní Eucharistie

Jsou jim odpuštění hříchů a našich provinění. My všichni jsme před Bohem dlužníky, neschopnými platit. V evangeliu říká dlužník svému věřiteli: „Posečkej mi, a splatím ti to.“ (Mt 18,29) Máte dělat totéž vůči Ježíši. Vyprošujte si od něho čas, abyste se mohli zbožně zúčastnit jedné nebo více mší svatých – to postačí, abyste dosáhli smíření a splatili Ježíši všechny své dluhy, protože Boží Syn, který se obětoval svému Otci, přijde, aby ještě jednou napravil to zlo, kterého jste se dopustili svojí slabostí a svou nevěrností.

Po slovech proměňování říká kněz: „Proto na památku požehnané smrti, slavného vzkříšení a nanebevstoupení tvého Syna, našeho Pána Ježíše Krista, obětujeme, Bože, ke tvé slávě my, tvoji služebníci i tvůj svatý lid, dar z tvých darů, oběť čistou, oběť svatou, oběť neposkvrněnou: svatý chléb věčného života a kalich věčné spásy.“

Mše svatá je smírná oběť. Oběť Starého zákona očisťovala od přestoupení zákona, ale nikoliv od hříchů. (Žid 10,1) Mše svatá působí ale skutečné odpuštění hříchů. (Žid 9,9) Když Ježíš na kříži volal: „Otče, odpusť jim: nevědí, co činí“ (Lk 23,34), tak vykřikl toto zvolání ve prospěch všech, kteří se zúčastní mše svaté, jak říká Martin z Kochemu. Na kříži odpustil Ježíš dobrému lotrovi, který ho pokorně prosil, otevřel mu nebe a vzal ho k sobě. Stejně jedná Ježíš při mši svaté a přijímá každého hříšníka, který k němu přichází zkroutěně a touží po tom, aby mu byla odpuštěna jeho provinění. Na oltáři je Ježíš našim přímělníkem u svého Otce a je smírnou obětí za naše hříchy (1 Jan 2,1-2). Ježíš řekl svaté Mechtildě: „Přicházím ke mši svaté s takovou mírností, že snáším trpělivě přítomnost všech hříšníků se všemi jejich ostudnými činy a odpouštím jim s radostí všechny jejich hanebnosti.“ Svatý Řehoř Veliký říká: „Oběť mše svaté ochraňuje hříšníka před věčným zavržením.“ Toto spásonosné působení na hříšníka se neukazuje vždycky bezprostředním způsobem. Bůh vyčkává s obrácením hříšníka a čeká na správný okamžik, až bude jeho srdce schopné onu milost přijmout.

Při mši svaté dochází k obrácení pod vlivem Ducha Svatého, který pohne srdci účastníků, tak jako kdysi pohnul srdci těch, kteří stáli pod křížem: setníka a ostatních, kteří se bili v prsa a říkali: „On byl opravdu Boží Syn!“ (Mt 27,54)

Spravedliví dosáhnou mši svatou odpuštění všech všedních hříchů, protože se obětují nebeskému Otci poklady nekonečného zadostiučinění Ježíše Krista. Bůh zahladí všechny všední hříchy spravedlivých, když mají pevný úmysl se jich

znovu nedopouštět. Mše svatá smiřuje také ty hříchy, kterých si nejsme vědomi, kterých jsme se ale přesto dopustili. Častá účast na mši svaté zkracuje naši dobu v očistci, protože usmířujeme svoji účastí velkou část trestů, které zasluhujeme.

Naše modlitby budou při mši svaté jistěji vyslyšeny, protože jsou podepřeny modlitbami Ježíšovými a andělů. „Při mši svaté se naše modlitby opírají o modlitbu Kristovu,“ říká sv. Jan Zlatoústý. Moje modlitba nezůstane bez účinku, protože ji nebeský Otec vždycky vyslyší.

Mešní oběť je účinnější než všechna ostatní cvičení zbožnosti. Také ty modlitby, které se vykonají během mše svaté, mají větší účinek než všechny ostatní. Svatý František Saleský tvrdil, že „modlitba, kterou přinášíme ve spojení s božskou obětí, má nevýslovnou sílu“. Mše svatá rozšiřuje naše modlitby. Očištěné modlitbami Kristovými se stanou v očích Otcových přijatelnějšími. Může je vyslyšet, protože byly předneseny jeho božským Synem.

Když se zbožně účastníme mše svaté, umožní nám to požehnání a zdar naší práci a podnikání. „Kdo se zbožně zúčastní mše svaté, má úspěch ve všem často už v témže dni,“ říká sv. Jan Zlatoústý. Svatý Filip Neri sloužil mši svatou vždycky ráno, dříve, než začal podnikat něco důležitého, protože byl přesvědčen, že záležitost se lépe vyřeší. Svatý František Saleský potvrzuje, jak mocná je mše svatá v působení člověka, který se jí ráno zúčastnil: „Ten, kdo byl ráno při mši tak nablízku svému Vykupiteli, bude se cítit posílen po celý den.“

Hříšníkům, kteří přijdou na mši svatou, aniž by chtěli změnit své chování, dá Bůh milosti pro pozemské blaho, protože je nekonečně dobrý a spravedlivý, nebo jim dá milost, aby je uchránil od nebezpečí, protože ví, že si nezaslouží věčnou odměnu, jelikož setrvávají ve hříchu.

Mše svatá nám způsobí věčnou odměnu, když se jí zúčastníme ve stavu milosti. „Každá účast na mši zvětšuje podivuhodným způsobem naši budoucí blaženost,“ řekl Martin z Kochemu. Tak jako někdo,

kdo vystupuje po schodišti, přichází s každým schodem výše, tak se pozvedáme při každé mši svaté poněkud více k nebi. Čím výše stoupáme, o to více se blížíme k Bohu, o to jasněji to poznáváme, o to věleji ho milujeme, o to více budeme naplnění velikou radostí.

Kdybychom věděli o hodnotě jedné mše svaté a o nekonečných milostech, které nám Pán chce dát, zúčastnili bychom se jí každý den. Naše víra je ale tak malá a naše láska tak vlažná, že nemáme čas pro Boha, zatímco máme dostatek času na lidské nicotnosti, které jsou tak neplodné a pomíjivé.

Smírné oběti byly pro Židy nákladné. Museli obětovat alespoň jednoho beránka, ovci nebo kozu a chudí dávali pár hrdliček nebo holubů. My křesťané máme tak velikou oběť, která nám nepůsobí vůbec žádné výdaje. Ale my opomíjíme tento veliký dar Pána, který nám může přinést tolik dobrodiní pro náš tělesný a duchovní život, a ještě si stěžujeme. Poslechněme si, co říká apoštol Pavel: „Přistupme tedy s jistotou k trůnu milosti, aby se nám dostalo milosrdenství a abychom našli milost pro pomoc v pravý čas.“ (Žid 4,16)

Mše svatá je vždycky s užitkem obětována na nějaký úmysl: za někoho živého nebo za zemřelého. Také za kněze, věřící a všechny živé a mrtvé. Kněz sklízí ze mše svaté více plodů než ostatní věřící, protože je nástrojem Krista a jedná na místě Kristově.

Při mši svaté je vždycky Kristus obětí a současně tím, kdo oběť přináší. On se vydává skrze kněze Otci. Kněz se sjednocuje spolu s věřícími s Kristem, abychom na přímluvu Kristovu dostali milosti, které potřebujeme ke svému posvěcení.

Svatá Magdalena de' Pazzi říká: „Ti, co slaví spolu, jsou duchovním způsobem postříkání krví Kristovou, a kdybyste mohli vidět lesk a krásu jedné takové duše, byli byste v pokušení ji uctívat.“

Ježíš se modlí za všechny, kdo slaví spolu. On trpí a umírá mysticky za ně ještě jednou na oltáři. Celá církev dostává plody oběti na základě společenství svatých.

Také zemřelí mají užitek ze mše svaté, když je sloužena za zemřelé, kteří jsou v očistci. Ona působí, že „tomuto ohni vystavené duše jsou po dobu jejího trvání uchráněny svého utrpení,“ říká svatý Jeroným. A dodává k tomu: „Mnoho du-

Vicente Juan Masip: Poslední večeře Páně, Prado Museum, Madrid

ši opouští místo smíření, aby odletěly do radosti ráje.“

Oběť mše svaté je příčinou velké radosti pro anděly a svaté. Protože svatí a andělé milují a hledají především slávu Boží a spásu duší, pociťují nevýslovnou radost, když vidí, jak se mši svatou vzdává čest Nejsvětější Trojici a jak mocně působí ke spáse lidí.

Nejsvětější Eucharistie dává růst víře křesťanů a pomáhá jim, aby v těžkých chvílích věřili ještě vroucněji. Když jsem zbožně přítomen mši svaté, dává mi Ježíš milost, abych už ve své slabosti nepochyboval o jeho prozřetelnosti pro můj život materiální a duchovní. Jako posila a útěcha, kterou je On pro každého z nás, zastává se nás u Otce, abychom dostali ty milosti, které jsou potřebné k naší spáse a k našemu posvěcení.

Eucharistie žije naši křesťanskou naději. Ona je zárukou Kristem přislíbeného zmrtvýchvstání a věčného života. „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den.“ (Jan 6,54) Mše svatá mi pomáhá zachovat si naději pro nebe, jakož i naději pro život na zemi, když se zdá, že se nic nedaří. Zve mne, abych ve svém životě očekával hodinu Boží, která je vhodnější než moje hodina, protože Ježíš mi dá vždycky to, co potřebuji, a ne to, co bych chtěl, protože moje pozemské štěstí může být nevýhodné a nezdravé pro moji věčnou spásu.

Eucharistie dává růst v lidském srdci lásky k bližnímu a vyzývá k tomu, abychom milovali Pána a bližního nikoliv z povinnosti, vlastního zájmu nebo z vy-

počítavosti, nýbrž z nezištné a velkodušné lásky. Když Kristus bydlí v mé duši, tak to dělá on, aby ji pozvedl ve ctnosti a zvláště v její lásce, která je moudrá, čistá, nezištná a velkodušná. Ježíš mi připomíná v každém svatém přijímání, že se mám stejně jako on nechat křížovat, abych miloval v plnosti, abych tvořil společenství se svojí ženou, se svými dětmi, svými přáteli, kolegy v práci. Manželská, rodinná a sociální jednota závisí na odevzdanosti a sebezáporu každého člověka. A mše svatá vychází od ukřižovaného Ježíše, který se obětuje v mém srdci a dává mi svoji milost.

Egoistická láska ničí svět, protože ji satan našeptává každému z nás. Odevzdaná láska mi dává žít z Krista v mém osobním rodinném a společenském životě. Jestliže se stanu pšeničným zrnem, které padne do půdy a odumře, pak přinesu božský klas lásky, který přinese na svět 30, 60 nebo 100 zrn lásky. „Nezemře-li obilné zrno padlé do země, zůstává samo; zemře-li však, přináší mnohý užitek.“ (Jan 12,24) Tímto plodem je obětavá láska, která člověka učí, že jenom odříkavý život vyzývá lidi, aby rostli v sebezáporu, místo toho, aby si druhé lidi opanovali a chtěli je sobecky vlastnit. Ježíš nám to říká také v podobenství o vinném keři: „Já jsem vinný kmen; vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.“ (Jan 15,5) Ovoce, které může člověk přinést, je ovoce obětavé lásky, která se daruje a která odpouští kvůli Kristu a žije v člověku z eucharistického Krista.

Z Maria heute 1/2017 přeložil -mp-

Výchova k modlitbě (9 – dokončení)

3. Některé příčiny stavu naší modlitby

Sv. Jan od Kříže jich vyčísil mnoho. Ony překážky jsou v nás, v našich náladách, omezeních, v našich vědomostech o modlitbě. Podívejme se na některé z nich.

3.1 Naladěnost na rychlé dosažení plnosti modlitby

Setkáváme se s tvrzením, že člověk oddaný modlitbě vchází rychle do stavu vlité kontemplance. Světec jednoznačně píše, že „dříve než se dosáhne dokonalosti... musí se duše očistit“ (*Výstup na horu Karmel I,1,1*). I pokud se Pánu zachce v počátcích člověka obdařit hlubokým prožitkem a zkušeností své přítomnosti, i tak člověk musí „dodělat“ veškeré očistění. Totiž nikoli okamžitě je Bůh pro člověka Láskou. Ví o tom téměř od počátku. Toto jeho vědění se však ještě nestalo jeho přesvědčením do té míry, aby utvářelo veškeré jeho jednání. Vědět a vědět má různá stupně. Podobně člověk nezískává hned ctnosti dokonalé, ale takové – snad i heroické – jsou potřebné k dosažení plnosti. Ctností se dosahuje po dlouhém a vytrvalém cvičení. Tehdy pak jsou v obvyklé míře, tzn. normální a v prostých věcech se jimi řídíme. Po delším praktikování těchto ctností vítězí ctnosti v každém případě, ačkoli je to často i přes obtíže. Heroické ctnosti dávají kromě toho snadnost a zběhlost. Věnujme ještě pozornost tomu, jak je těžké opustit sebe ve smyslu zvládnout nezřízenou sebelásku. Egoismus prý – a s ním spojená pýcha – umírají půl hodiny po smrti.

Sv. Jan od Kříže popisuje ve svých dílech pomalý vývoj duchovního života v jeho různých stavech od startu na cestě k dokonalosti až po patření na Boha ve slávě. Je třeba si jasně uvědomit, že vlitá kontemplanace je Božím darem a nezávisí na člověku. Některým chce Pán tento dar udělit zde na zemi, pro ostatní – dokonalé a připravené – ho nechává na věčnost. Tedy znovu: „nepadá se“ tak snadno do vlité kontemplanace.

Jiná je zkušenost Boha v počátcích duchovního života, říká světec, a jiná při vlité kontemplanaci. Je tedy doba vložit do modlitby úsilí, rozjímat. „Princip a úkol pro začátečníky je rozjímat pomocí myšlení a ob-

razotvornosti.“ (*Živý plamen lásky 3,32*) Teprve potom přichází doba zanechat rozjímání, když člověk nemůže rozjímat pomocí rozumu a současně nenachází zalíbení ani ve smyslových věcech, ani ve věcech duchovních, ale zároveň hluboce touží po Bohu a hledá ho (srov. *Výstup na horu Karmel II,13,1–5*). A konečně je doba k zakoušení Boha v daru vlité kontemplanace (srov. *Živý plamen lásky 4,6*), která vůbec nemusí být plna sladkosti, ale může být temnou kontemplanací víry, anebo i křížující láskou.

Modlitba tedy vyžaduje čas a vyvíjí se pomalu.

3.2 Nedostatek propojení modlitby a askeze

„Aby člověk Boha opravdu našel, nestáčí se jen modlit srdcem a ústy nebo se opírat o pomoc jiných lidí, ale je zároveň třeba vynakládat všemožné osobní úsilí a práci.“ (*Duchovní píseň 3,2*) Uvedený světcův výrok zřetelně poukazuje na nutnost spojit modlitbu s askézí. V člověku existuje hluboká jednota všech jeho schopností. Smyslová a citová nezřízenost vnáší nezřízenost do duchovní oblasti. Člověk závislý na dočasném dobru v sobě nenajde dost místa pro touhu po věčném dobru, ale i kdyby si ho přál, smyslová dobra – jsouce pro smysly konkrétnější – mu cloní ta věčná. Člověk soustředěný na sebe, naladěný na smyslové požítky, jenž uznává pouze své důvody, v sobě nenalezne dost síly, aby přijal nejen důvody bližních, ale i Boží. K dosažení kontemplativní modlitby je třeba hlubokého očistění celé podstaty člověka a zároveň je třeba podřídit ji jedině Bohu. Stupeň očistění odpovídá stupni modlitby a naopak.

O tom světec píše ve svých dílech a nabízí každému odpovídající asketickou přípravu a radikální očistění. Podrobnosti nalezneme v jeho komentáři.

3.3 Hledání sebe v Bohu

Mnoho lidí hledá v Bohu uspokojení, radost, osvobození od životních trampot a myslí si, že Bůh musí splnit všechny jejich choutky. Nikoli Bůh, ale oni sami jsou v samotném středu svých přání a tužeb. Kristovu nauku přizpůsobují sobě a svým přáním.

V určitém smyslu u začátečníků je to přirozené. Vidí především sebe jako po-

volané k účasti na Božím životě, ke spojení s ním; vidí sebe jako ty, kdo odpovídají na Boží výzvu; sebe jako ty, kdo jsou plni slabosti a nařikají nad tím; oni milují Boha nebo ho milují málo. Stále je ono: já, mě, pro mě, mně se, sebe atd. Pokud nevyjdou z tohoto kruhu sebe samých, nejen že nedojdou ke spojení s Bohem, ale mohou odejít od Boha, jenž neodpovídá na jejich přání a prosby. Aby došli ke spojení s Bohem v lásce, je třeba postavit Boha na první místo ve svém životě a všechno mu podřídit, všechno přijímat z jeho ruky. „Pravý duch,“ píše světec, „volí to, co je nepřijemné... spíš se kloní k trápení... spíš chce všechno ztratit pro Boha...“, ví, že právě to je následováním Krista a zapíráním sebe. Opačné jednání je tedy jen hledáním sebe v Bohu a naprosto odporuje opravdové lásce. Hledat tedy sebe v Bohu,“ vysvětluje, „znamená hledat v Bohu požitky.“ (*Výstup na horu Karmel II,7,15*)

Je tedy třeba podle Kristových slov vstoupit do sebe, „do své komůrky“, abychom tam našli Boha a všechno v sobě a své mu podřídit.

3.4 Touha po zážitku

S předcházející příčinou je spojena touha pociťovat Boží blízkost, mít při modlitbě zážitky různého druhu a především cítit Boží přítomnost. Sv. Jan od Kříže píše jednoznačně o zakoušení pocitů Boží přítomnosti, že pocit Boží přítomnosti nesvědčí o Boží přítomnosti v duši, ani zakoušení jeho nepřítomnosti nevypovídá nic o tom, že Bůh v duši není (srov. *Duchovní píseň 1,3*). Zakoušení může totiž mýlit. Boží přítomnost v duši je tedy především záležitostí víry. Bůh řekl, že je přítomen v tom, kdo ho miluje a zachovává jeho přikázání (srov. Jan 14,23). Bůh nespadá pod pocity. Když on sám udílí duchovní zakoušení, může ho člověk bezprostředně pociťovat i ve svých citech jako radostný prožitek nebo jako zkušenost Boží blízkosti. Nicméně to není kritérium daru milosti ani přítomnosti Pána.

3.5 Nedostatek vnějšího a vnitřního ztišení

Když učil Kristus Pán modlitbě, řekl: „Když ty se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci.“ (Mt 6,6) Takové soustředění vyžaduje uzavřít se vůči všemu ostatnímu,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

se na něm zjevit Boží skutky. Musíme konat skutky toho, který mě poslal, dokud je den. Přichází noc, kdy nikdo nebude moci pracovat. Pokud jsem na světě, jsem světlo světa.“ Po těch slovech plivl na zem, udělal ze sliny bláto, potřel mu tím blátem oči a řekl mu: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“ – to slovo znamená „Poslaný“. Šel tam tedy, umyl se, a když se vrátil, viděl. Sousedé a ti, kteří ho dříve vídali žebrat, se ptali: „Není to ten, který tu sedával a žebral?“ Jedni tvrdili: „Je to on.“ Jiní říkali: „Není, ale je mu podobný.“ On řekl: „Jsem to já.“ Ptali se ho tedy: „Jak to, že teď vidíš?“ On odpověděl: „Člověk jménem Ježíš udělal bláto, pomazal mi oči a řekl: ‚Jdi k Siloe a umy se!‘ Šel jsem tedy, umyl se a vidím.“ Ptali se ho: „Kdo je ten člověk?“ Odpověděl: „To nevím.“ Přivedli toho bývalého slepce k farizeům. Ten den, kdy Ježíš udělal bláto a otevřel mu oči, byla zrovna sobota. Také farizeové se ho znovu vyptávali, jak nabyl zraku. On jim odpověděl: „Přiložil mi na oči bláto, umyl jsem se a vidím.“ Někteří farizeové říkali: „Ten člověk není od Boha, protože nezachovává sobotu.“ Jiní ale

namítali: „Jak by mohl hříšný člověk dělat takové zázraky?“ A nemohli se dohodnout. Znovu se tedy zeptali toho slepého: „Co ty o něm říkáš, když ti otevřel oči?“ On odpověděl: „Je to prorok.“ Židé však tomu nechtěli věřit, že byl slepý a že nabyl zraku, až si zavolali rodiče toho uzdraveného slepce a zeptali se jich: „Je to váš syn, o kterém vy říkáte, že se narodil slepý? Jak to, že teď vidí?“ Jeho rodiče odpověděli: „Víme, že je to náš syn a že se narodil slepý. Ale jak to přijde, že teď vidí, to nevíme, a kdo mu otevřel oči, to my nevíme. Zeptejte se jeho. Je dospělý, ať mluví sám za sebe.“ To jeho rodiče řekli, protože se báli židů. Židé se už totiž usnesli, aby každý, kdo Ježíše vyzná jako Mesiáše, byl vyloučen ze synagogy. Proto jeho rodiče řekli: „Je dospělý, zeptejte se jeho.“ Zavolali tedy ještě jednou toho bývalého slepce a řekli mu: „Vzdej Bohu chválu! My víme, že ten člověk je hříšník.“ On odpověděl: „Zda je hříšník, to nevím, ale vím jedno: že jsem byl slepý, a teď vidím.“ Zeptali se ho tedy: „Co s tebou udělal? Jak ti otevřel oči?“ Odpověděl jim: „Už jsem vám

to řekl, ale jako byste to neslyšeli. Proč to chcete slyšet znovu? Chcete se snad i vy stát jeho učedníky?“ Osopili se na něj: „Ty jsi jeho učedník! My jsme učedníci Mojžíšovi. My víme, že k Mojžíšovi mluvil Bůh, o tomhle však nevíme, odkud je.“ Ten člověk jim odpověděl: „To je skutečně divné, že vy nevíte, odkud je – a otevřel mi oči. Víme, že hříšníky Bůh neslyší, ale slyší toho, kdo je zbožný a plní jeho vůli. Od věku nebylo slyšáno, že by někdo otevřel oči slepému od narození. Kdyby tento člověk nebyl od Boha, nic by nedokázal.“ Řekli mu: „V hříších ses celý narodil – a ty nás chceš poučovat?“ A vyhnali ho. Ježíš se dověděl, že ho vyhnali; vyhledal ho a řekl mu: „Věříš v Syna člověka?“ Odpověděl: „A kdo je to, pane, abych v něho uvěřil?“ Ježíš mu řekl: „Viděls ho: je to ten, kdo s tebou mluví.“ On na to řekl: „Věřím, Pane!“ a padl před ním na kolena. Ježíš prohlásil: „Přišel jsem na tento svět soudit: aby ti, kdo nevidí, viděli, a kdo vidí, oslepli.“ Slyšeli to někteří farizeové, kteří byli u něho, a řekli mu: „Jsme snad i my slepi?“ Ježíš jim odpověděl: „Kdybyste byli slepi, neměli byste hřích. Vy však říkáte: ‚Vidíme.‘ Proto váš hřích trvá.“

čili odpoutat srdce od všeho kromě Boha. Je to věcí ztišení svého nitra. Světec píše: „Člověka odpoutaného od dočasnosti netrápí starosti při modlitbě nebo mimo ni... Naopak připoutaný člověk ustavičně krouží jakoby na řetěze, jenž drží jeho srdce. Srdce odpoutané od stvoření je svobodné pro Boha.“ (*Výstup na horu Karmel* III,20,3–4)

V ideji tohoto pojetí lze zachytit základní předpoklady ztišení. Kdo totiž touží po věcech, není ztišen. Kdo je poután osobou nebo osobami, není ztišen. Kdo je pln záležitostí důležitých, nejdůležitějších, není ztišen. Kdo je vyladěn pro své důvody, není ztišen. Je třeba ještě dodat, že kdo se zabývá nepotřebnými věcmi, které mu nenáleží, kdo se oddává zbytečným a prázdným rozhovorům, není ztišen. Je tedy třeba ztišení jak vnějšího, tak vnitřního.

3.6 Opírat se o rozjímání

Velmi často se setkáváme s bolestným naříkáním modlícího se člověka: „Nemohu rozjímat. Nemohu myslet a pouze při modlitbě ztrácím čas.“ Tato slova vyplývají z velkého neporozumění tomu, co je modlitba. Sv. Jan od Kříže píše: „Kdo se chce vznést k Bohu a opírat se stále o schop-

nosti a o přirozené myšlení, nikdy nebude duchovním člověkem.“ (srov. *Živý plamen lásky* 2,14)

Světcův výrok neznámá, že rozumové rozjímání není modlitbou, nebo že se při modlitbě nesmí rozjímat. Chce pouze říci, že modlitba může, a dokonce musí opustit rozumové rozjímání, protože je něčím mnohem vyšším a hlubším než přemýšlením o Bohu a Božích věcech. Nicméně je potřeba – a to nejen v počátcích – používat přirozený rozum či obrazotvornost. Sv. Jan dokonce tvrdí, že „rozjímat o věcech je, kromě sebepoznání, nejdůležitější na duchovní cestě, kterou se kráčí k poznání Boha, a to rozjímáním o jeho velikosti a vznešenosti stvoření.“ (*Duchovní píseň* 4,1) Co více. Na této cestě je také důležité užívat obrazotvornost a fantazii. Úkolem těchto schopností je totiž „pomáhat při rozjímání“. Když se však touží dojit „ke spojení, je potřeba osvobodit se od obrazotvornosti“ (*Výstup na horu Karmel* II,12,3–5). Přitom poznamenává, že toto rozjímání je nutné především pro začátečníky. Kromě toho je pouze vzdáleným středem modlitby. Rozjímání totiž, užívání obrazotvornosti při modlitbě, je jen ve službách srdce. V počátcích, ale

také nejednou při živější modlitbě, je třeba častěji povzbuzovat vůli a srdce svatými myšlenkami, rozjímáním Božích pravd a tajemství. V modlitbě prostoty, zejména v kontemplaci, není třeba dlouhého rozjímání. Začíná převažovat trvání před Pánem, zahledění v Přítomného.

Podobně je tomu s ostatní pomocí při modlitbě, jako jsou obrazy, zbožné předměty, odlehlá místa, kostely (*Výstup na horu Karmel* III,39,1).

Pro ty všechny, kteří se bojí přestat rozjímat rozumem, kteří soudí, že ztrácejí čas, když nerozjímají, je důležité, aby pochopili, že člověk nepoznává jen rozumem, ale také vůlí, citem, smysly, duchem... prostě celou svou osobou. Celou svou osobou navazuje spojení s Osobou Boha. Celou svou bytostí zahleděný do něho vstřebává do sebe to, co mu Bůh chce předat. K tomu je třeba ztišit činnost přirozeného rozumu, nepřekážet Bohu, když k nám hovoří a činí nás přístupnými.

3.7 Přirozený sklon k činnosti

Člověk v sobě nosí velmi hluboko zakořeněné přesvědčení o potřebě činnosti zároveň se sklonem k činnosti. Pokud při

modlitbě nic nedělá, zdá se mu, že ztrácí čas. Z toho částečně plynula předcházející obtíž: myšlení. Pokud tedy člověk při modlitbě nemluví, nemyslí, necítí, nečte, na nic se nedívá, myslí si, že se nemodlí. Proto se obvykle při modlitbě v modlitebních společenstvích slyší mnoho šepotu, posouvání růžencových zrněk, šelest lístků atd. Samozřejmě nelze zobecňovat a říci, že užívat při modlitbě knihu či modlit se s růžencem je nenáležitě. Pro někoho to může být pomoc v hledání a nacházení Přítomného Pána. Je však třeba vědět, že je to pouze pomoc a nic víc.

Kontemplativní modlitba vyžaduje ztišení zbytečné činnosti. Dává poznávat bez vidění, zjevení, extázi. To už není sbírání „informací“ myšlením, četbou. Kontemplace dává duchovní zkušenost jako plod trvání v Boží přítomnosti skrze víru, naději a lásku, soustředěnou na Ježíši Kristu.

Souhrn

Vycházejí z nauky sv. Jana od Kříže, uvedl jsem některé příčiny našich těžkostí při modlitbě. Nechtěl bych říci, že vznikají z naší viny. Prostě je nosíme v sobě. Nicméně tato svoje rozpoložení a přirozené sklony můžeme uspořádat či změnit. Jejich uspo-

řádání nám usnadní modlitbu a do určité míry umožní klidně snášet „vyprahlost“ modlitby. Neznamená to, že uspořádání, o němž hovoříme, zcela odstraní fakt, že se nedovedeme modlit. Bohužel neodstraní. Může však pomoci, abychom se stále pouštěli do modlitby, setrvali v ní navzdory těžkostem, milovali ji, a tak očekávali kontemplaci Boha v nebi. Pak se splní všechny naše touhy a všechny naše naděje. Budeme trvat před Pánem bez porušení, jež s sebou přináší dočasnost. Pak už se určitě budeme umět modlit.

Avšak dříve než to nastane, musí člověk do modlitby vkládat srdce, aby vystoupila i mimo chvíle, kdy se modlíme, aby člověk jen „nebyval“ tím, kdo se modlí, ale aby byl skutečně člověkem modlitby. Z tohoto hlediska lze vytvořit jakoby určité kánony, ačkoli toto slovo uším současníků nezni příliš přátelsky. Jaké?

- Pokud modlitba někoho nečiní modlícím se člověkem, není pravou modlitbou. Pak člověk pouze bývá tím, který se občas modlí a řídí se přitom především náladou, spontaneitou. Je třeba vysvětlit myšlenku toho, co už bylo sděleno, že slovo „nečiní“ znamená pomalu vcházet v promodlenost.

- Pokud modlitba končí na vzdechu, nadšení, je odtržená od života. A modlitba, která není spojena s životem, se stává sterilní praktikou.

Pokud tedy modlitba nečiní poslušným, pokud modlitba nečiní obětavým, pokud modlitba nečiní věrným svým povinností, pokud modlitba nečiní tichým, pokud modlitba nečiní pokorným, pokud modlitba nečiní člověka disponovatelným pro druhé, pokud modlitba nečiní pracovitým, pokud modlitba nečiní odpoutaným od vlastních důvodů, pokud modlitba neproměňuje den ze dne, něco v našem životě nehraje.

Jsi tedy člověkem modlitby nebo jím jen občas býváš? Pokud jsi člověkem modlitby, pak stojíš před Kristem v konkrétních úkonech modlitby s vědomím, že to nedovedeš, a v tomto vědomí je zahrnuta prosba „Pane, nauč nás modlit se!“ a tato modlitba nachází své potvrzení v každodenním náboženském životě.

Z Jerzy Gogola (ed.): Řeholní formace. Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc 2002 (Redakčně upraveno)

Dopis umírajícímu jezuitovi, který byl jedním z blahoslavených ... - dokončení ze str. 2

Ho a milovali Ho, ačkoliv, běda, s mnohými nedokonalostmi. Očišťuje nás z našich provinění svojí Krví; uděluje nám své svátosti. Jeho otcovská láska zajišťuje jednoduchou omluvu za naše viny a štědrá odměna za naše služby. Provází nás Rudým mořem do zaslíbené země, klade naše hříchy od nás tak daleko, jako je východ od západu. Utápí je ve své drahocenné Krví tak, že ačkoliv je stále vidíme, již jsou mrtvé, ale povzbuzují nás ve chvále Pána, který „koně i s jezdcem vrhl do moře“ (Ex 15,1). Jdi tedy s Božím požehnáním užívat si a radovat se z bohatství našeho něžného Otce, které získal pro tebe hořkým bojem prolitím své Krve, neboť nikdy neopomene pomoci těm, kteří kladou svou naději a lásku v Něho.

Všichni tě budeme, drahý otče, postrádat a budeme se bez tebe cítit opuštěni, ale když tě Bůh povolává k tomuto blaženému údělu, naše láska k tobě nás bude těšit ve tvůj prospěch. Neboť ačkoliv bude-

me nad tvou ztrátou truchlit, budeme se pro tebe radovat jako bratři Rebecky, když je opouštěla, aby se provdala za Izáka, jehož jméno znamená „radost“. Proto ti říkáme: „Bratře náš, ty se staň tisícem desetitísiců! Ať tvé potomstvo dobude bránu svých nepřátel!“ (srov. Gn 24,60)

Není na mně, abych ti radil, jak se připravít na tuto slavnost, neboť jsou zde okolo tebe tací, kteří ti mohou přímo pomoci, předat tě z rukou lidí do rukou Božích. Ať je Spasitel, který přišel na svět a byl pozvednut pro tebe na kříž, tvým pomocníkem, aby ses při své pouti údolím stínů smrti nebál ničeho zlého. Volej ke svému Vykupiteli, neboť tě uslyší, i kdybys byl v břiše velryby. Volej k jeho blažené Matce, která je také naší Matkou. Snažně pros svaté, kteří jsou našimi otci a bratry, o takovou pomoc, kterou potřebuješ, aby ses neobával příchodu nebeského království. Pokud si bude náš Pán přát, abys prošel očištěním, ať je jeho jmé-

no pochváleno, pro naději na jeho patřené přivítání jeho bolesti.

Ať Kristus, který pro tebe zemřel, je s tebou ve tvé smrti a přijme tvou duši do své náruče, když budeš opouštět tento svět. Řekni Mu, jako On řekl svému Otci: „Otče, do tvých rukou svěruji svého ducha“, a věřím, že ve svém milosrdenství tě přijme jako svého syna a jako dědice Božeho a spojí dědice se sebou ve svém nebeském království.

Z Letters of Blessed John of Avila. Stanbrook Abbey, Worcester. Burns & Oates LTD., 28 Orchard st. London. W. 1904 Přeložil -jn-

Poznámka:

(1) Blahoslavený Jan hravě srovnává pozici prebendáře, který pobývá v okolí katedrály a nepřetržitě v ní slouží tak jako svatý, kteří „stojí před trůnem“ Božím a „neodpočinou si ve dne ani v noci, říkajíce »Svatý, Svatý, Svatý, Pán Bůh Všemohoucí«, a k jejichž společenství umírající jezuita doufal se přidružit.

Suma o darech svatého Josefa (62)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XI: Dar čistoty

Čistota je očištění mysli od jakéhokoliv hříchu. A tuto čistotu shledáváme trojí: První je úplná čistota a nemožnost nečistoty, což náleží jedině Bohu, neboť jedině jeho přirozenost je bez možnosti hřešit; druhá je stvrzená čistota, která se nachází jedině v blažených v nebi; třetí je stálá spravedlnost na základě zvláštního daru. A tato třetí čistota je opět trojí: První je skrze zvláštní posvěcení, jak tomu bylo u svatě Panny, která byla očištěna v lůně a navždy utvrzena ve stálé spravedlnosti;⁽¹⁾ druhá je skrze poslání Ducha Svatého, jak to bylo u apoštolů; třetí je skrze stálé přebývání Ducha Svatého, jak k tomu dochází u mnohých, kteří si uchovávají křestní milost. Můžeme ještě připojit čtvrtý druh čistoty, kterým je aktuální uchránění od smrtelného hříchu, jak to odpovídá všem těm, kdo jsou ve stavu milosti Boží.

Při zachování cti všech svatých a zvláště apoštolů chceme dokázat, že čistota mysli nejsvětějšího Josefa je nejbližší čistotě nejsvětější Panny, přičemž ponecháváme stranou stupeň této milosti, neboli vylučujeme jeho poznání naším rozumem, neboť věříme, že je známý jedině Bohu: Jedině on zkoumá srdce.

Nejprve to dokazujeme takto: Ten, kdo byl zaměřen k tomu, aby vychovával Krista a byl jeho otcem, měl po svatě Panně jemu nejbližší čistotu. Avšak svatý Josef byl takového stavu. Jeho čistota byla tudíž nejbližší čistotě nejsvětější Panny. První tvrzení se jeví jako zřejmé, neboť tatáž příčina působí tytéž účinky a tyto účinky jsou tím větší, čím bližší jsou příčině. Tak nejsvětější Panně byla udělena nejvyšší čistota, protože byla bezprostředněji zaměřena ke Kristovu lidství. Tudíž, byl-li Josef po svatě Panně bezprostředněji než ostatní zaměřen ke Kristu, musí jeho čistota ve svém stupni hned následovat po čistotě svatě Panny.

Tento způsob argumentace je potvrzen tím, že podobný způsob argumentace nacházíme v knize svatého Augustina *O přirozenosti a milosti*, kde se říká: „Víme, že jí, totiž svatě Panně, bylo dáno ví-

ce milosti k překonání každého hříchu, neboť si zasloužila počít a porodit toho, u něhož je jasné, že neměl žádný hřích.“⁽²⁾

Mimo to odpovídá čistotě Panny Marie, aby nerovná nebyla spojována se zcela nerovným.⁽³⁾

Josef dále byl koncem Starého zákona a svatá Panna počátkem Nového zákona: Byli si tedy blízcí, a tak měli podobnou čistotu. Následek⁽⁴⁾ se zde dokazuje tím, že každý zákon byl učiněn kvůli tomu, aby zazářila čistota.

Taktéž tam, kde máme dokonalou příčinu pro uchování čistoty a růstu v ní, je čistota považována za něco velmi vhodného. Ale tak tomu bylo u svatého Josefa hned po svatě Panně, a to kvůli tomu, že žil s ní a přebýval s Kristem. U Josefa je tak třeba stanovit čistotu, která by byla nejbližší čistotě svatě Panny, neboť je to možné, vhodné a rozumné. Síla tohoto důvodu je dána slovy žalmu: „S nevinným budeš nevinný.“⁽⁵⁾

Mimo to, andělé se zjevují čistým. Avšak nejsvětější Panně a Josefovi se zjevovali andělé. Byli si tedy bližší čistotou. Zjevení andělů zde nazývám stejnými vzhledem k cíli.

K tomu se připojuje to, že hledíš-li na tělo obou dvou, je čisté, protože je nejjasnější panenstvím; hledíš-li na jejich mysl, je svatá; hledíš-li na jejich mravy, jsou spojeni vzájemnou láskou; hledíš-li na jejich touhy a skutky, jsou rovnocenné, neboť jsou kvůli Kristu a pro Krista; hledíš-li na jejich důstojnost, je Panna Maria Matkou Krista Boha a Josef otcem: proto můžeme vidět, že svatá Panna a Josef si byli bližší v čistotě.

Je-li zde kdokoliv, komu se to zdá být příliš nové, ať se uprostřed vřavy vidin, které kolem něho krouží, trochu uklidní. Tak si vzpomene na to starobylé, co o svatém piší evangelisté, a shledá, že je plně podivuhodných tajemství. Vždyť, je-li Josef nazýván v Písmu svatém otcem Krista Boha, obrazem tohoto jména je slunce, které zakrývá zář hvězd. Svati jsou jistě hvězdy zářící na věčné věky⁽⁶⁾ čistou září své mysli, protože byli Božími sluhy a služebníky. Avšak Josef, slunce zářící nejjasnější čistotou, byl nazýván otcem Božího Syna a byl snoubencem a manželem jeho

Matky a andělské Panny, a tak svou nejčistší myslí zakrýval světlo ostatních svatých, neboť se takřka dotýkal nedotčeného světla čistoty své manželky. Pozdvihni tedy oči mysli ty, který toto studuješ, nastraž uši, očisti své smysly, zbav se běžného způsobu uvažování a pozdvihni se vyšším duchem a vždy katolickou myslí nad otcovské tradice. Nepochybuji o tom, že objevíš, že důstojnost, svatost a čistota nejsvětějšího Josefa jsou větší, než jsi doufal, a neobávej se toho. A až vystoupíš na horu této kontemplace, uvidíš, že naše chvály jsou ubohé, a budeš naplněn obdivem a jáсотem. Snad se ti přihodí to, co Mojžíšovi, o němž se v 34. kapitole knihy Exodus (v. 29) říká: „Když Mojžíš sestupoval z hory, nevěděl, že pleť jeho tváře září od rozhovoru s Hospodinem.“ Vždyť „my všichni s nezakrytou tváří odrážíme jako v zrcadle velebnost Páně, a tak se přetvořujeme stále víc a víc k zářivé podobě, jakou má on. Působí to duch Páně.“⁽⁷⁾

(Pokračování)

*Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP*

Poznámky:

⁽¹⁾ I. Isolani zde zastává názor sv. Tomáše Akvinského (a jiných učitelů), že Panna Maria byla očištěna od dědičného hříchu až po svém početí, kdy pobývala v lůně své matky. Avšak po vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie papežem bl. Piem IX. v roce 1854 víme s nejvyšší jistotou víry, že tomu tak nebylo, ale že Panna Maria byla na základě Kristových zásluh už předem od dědičného hříchu uchráněna, a tak počata bez jeho poskvrny. [pozn. překl.]

⁽²⁾ *De natura et gratia*, cap. 36. In: PL 44, sl. 267.

⁽³⁾ Tento argument chce tedy říci, že musí být určitá adekvátnost mezi čistotou Panny Marie a sv. Josefa a že naopak nemá být mezi oběma v čistotě výrazná nerovnost. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Totiž to, že z blízkosti Starého a Nového zákona vyplývá podobná čistota. [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ Ž 18,26.

⁽⁶⁾ Srov. Dan 12,3. [pozn. překl.]

⁽⁷⁾ 2 Kor 3,18.

Pondělí 27. 3. 2017

6:05 Bol som mimo: Ján Kolár **7:10** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chříby **7:20** Klapka s... (88. díl): Arnoštem Lukešem **8:25** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **9:10** Angola: Vstaň a choď, Angolo **9:55** Ars Vaticana (14. díl) **10:10** Buon giorno s Františkem **11:15** Mír v Nigérii ohrožen – Nigérie **11:45** Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka **11:50** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **13:20** Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake **14:00** Šahbáz Bhatti, muž, který měl sen – Pákistán **14:30** Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **15:25** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **16:00** V souvislostech (178. díl) **16:20** Putování modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **17:10** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. **17:30** Barva lásky **18:10** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **18:30** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **18:35** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:40** Víra do kapsy [P] **19:00** Vatican magazine (902. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:30** Vezmi a čti: Březen 2017 **20:00** Jubileum: 700 let hledání odpuštění **20:55** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **21:05** Noemova pošta: Březen **22:45** Terra Santa news: 22. 3. 2017 **23:05** Vatican magazine (902. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Milosrdenství chci, ne oběť **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 28. 3. 2017

6:05 Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible II. **6:20** Má vlast: Třebíč **7:20** Vatican magazine (902. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **7:50** Velehradská zastavení, díl 4.: Slavení východní liturgie **8:00** Pod lampou **10:10** Outdoor Films se Sašou Ryvolovou (58. díl): Zázitky nemusí být krásné, hlavně když jsou silné! **11:45** Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau **11:50** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum: Záznam homilie P. Leoše Ryšky SDB [P] **12:15** Ars Vaticana (14. díl) **12:25** V souvislostech (178. díl) **12:45** Missio magazín: Březen 2017 **13:55** BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl): Jan Balík – Světové dny mládeže **14:10** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chříby **14:20** Noemova pošta: Březen **16:00** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (3. díl): Obnovíš tvář země **16:25** Jak potkávat svět (48. díl): S Ladkou Košíkovou **17:45** Vy, kteří jste zůstali – Rwanda **18:00** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **18:30** Bible pro nejmenší: Ráchel **18:35** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:40** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobenství **19:15** Vzdělanost – Otec Miroslav **19:30** Zpravodajské Noeviny (851. díl): 28. 3. 2017 [P] **20:00** Ve službě Šuárů [P] **20:30** Brány Beránkovy **21:20** Řeckokatolický magazín (102. díl) [P] **21:35** Zpravodajské Noeviny (851. díl): 28. 3. 2017 **22:00** Post Scriptum: Záznam homilie P. Leoše Ryšky SDB **22:10** U VÁS (14. díl) **23:15** Terra Santa news: 22. 3. 2017 **23:40** Buon giorno s Františkem **0:40** Historie sklárství v Karlovině **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 29. 3. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (851. díl): 28. 3. 2017 **6:25** Bol som mimo: Branislav Škripek **7:40** Vatican magazine (902. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:10** Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **9:05** Pan profesor **9:25** Ars Vaticana (14. díl) **9:40** Prímý přenos generální audience papeže [L] **11:00** Hlubinami vesmíru s prof. Petrem Kulhánekem: Gravitace, 2. díl **11:45** Bible pro nejmenší: Ráchel **11:50** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Zpravodajské Noeviny (851. díl): 28. 3. 2017 **13:10** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **13:25** Outdoor Films s Milanem Daňkem (36. díl): Natáčení

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

v opravdové divočině **15:00** Jubileum: 700 let hledání odpuštění **16:00** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **16:20** U VÁS (14. díl) **17:25** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **17:45** Vagabund na kolenu **18:00** Dvanáct rwandských mučedníků **18:15** Česká věda **18:30** Bible pro nejmenší: Konečně doma **18:35** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:40** Brány Beránkovy **19:30** Terra Santa news: 29. 3. 2017 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Víra do kapsy **21:20** Noční univerzita: Katka Lachmanová, Pavol Strežo – Změním úděl svého lidu **22:35** Generální audience Svátého otce **23:10** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **23:40** Dům nejen ze skla (21. díl) **0:40** Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma – historik **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 30. 3. 2017

6:05 Putování modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **6:50** Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma – historik **7:10** Mír v Nigérii ohrožen – Nigérie **7:35** Vezmi a čti: Březen 2017 **7:55** Ars Vaticana (15. díl) **8:05** Cvrlikání (50. díl): Jarda Svoboda **9:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (3. díl): Obnovíš tvář země **9:40** Terra Santa news: 29. 3. 2017 **10:05** Noemova pošta: Březen **11:40** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **11:45** Bible pro nejmenší: Konečně doma **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum: Záznam homilie P. Jana Balíka [P] **12:15** Má vlast: Třebíč **13:15** Generální audience Svátého otce **13:55** Řeckokatolický magazín (102. díl) **14:10** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **14:25** Česká věda **14:45** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **15:15** Angola: Vstaň a choď, Angolo **16:00** Zpravodajské Noeviny (851. díl): 28. 3. 2017 **16:20** Outdoor Films se Sašou Ryvolovou (58. díl): Zázitky nemusí být krásné, hlavně když jsou silné! **18:00** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobenství **18:35** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše **18:40** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:45** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chříby **19:00** Večeře u Slováků: 5. neděle postní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (852. díl): 30. 3. 2017 [P] **20:00** Stopy ve sněhu **21:00** Putování po evropských kláštorech: Kapucíni – návrat domů **21:30** Zpravodajské Noeviny (852. díl): 30. 3. 2017 **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Vatican magazine (902. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:35** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **0:55** Zpravodajské Noeviny (852. díl): 30. 3. 2017 **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 31. 3. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (852. díl): 30. 3. 2017 **6:25** Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **6:45** Bol som mimo: Peter Vician **7:45** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **8:35** Víra do kapsy **8:50** Noční univerzita: Katka Lachmanová, Pavol Strežo – Změním úděl svého lidu **10:05** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **10:15** Jubileum: 700 let hledání odpuštění **11:10** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **11:40** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **11:45** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Povolání – Sestra Olga **13:05** Ars Vaticana (15. díl) **13:15** Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma – historik **13:40** Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake **14:15** Putování modrou

planetou: Indonésie – země bez hranic **15:00** Cesta kříže: křížová cesta v hudbě a obrazech **16:00** Zpravodajské Noeviny (852. díl): 30. 3. 2017 **16:20** Ve službě Šuárů **16:55** Bez tebe to nejde **18:00** Skryté poklady: Roman **18:30** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **18:35** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:45** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **19:00** Putování po evropských kláštorech: Kapucíni – návrat domů **19:30** Setkání **20:00** Kulatý stůl: Velikonoční příběh v umění [L] **21:45** V pohorách po horách (22. díl): Brdo – Chříby **22:00** Večeře u Slováků: 5. neděle postní **22:25** Naše milosrdná Paní, matka kubánského lidu **23:00** Outdoor Films se Sašou Ryvolovou (58. díl): Zázitky nemusí být krásné, hlavně když jsou silné! **0:35** Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 1. 4. 2017

6:05 Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma – historik **6:25** Příběh o Žofii **7:05** Klapka s... (89. díl): Pavlína a Kateřina Taubingerovy **8:10** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **8:25** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **8:30** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka **9:00** Animované biblické příběhy: Ježíšova podobenství **9:40** Sobecký obr **10:20** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat, či odejít? **11:20** Zpravodajské Noeviny (852. díl): 30. 3. 2017 **11:40** Víra do kapsy **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:15** Post Scriptum: Záznam homilie P. Petra Šustáčka [P] **12:25** Pod lampou **14:35** Terra Santa news: 29. 3. 2017 **14:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (3. díl): Obnovíš tvář země **15:25** Bělorusko – Květ mezy trny **16:00** Večeře u Slováků: 5. neděle postní **16:25** Stopy ve sněhu **17:25** Vatican magazine (902. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:00** Příběhy odvahy a víry: Otec a syn (12. díl): A Bůh řekl Abrahámovi... **18:25** Sedmihlásky (77. díl): Ta naša Anča **18:30** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **18:40** Ve službě Šuárů **19:10** Velké ticho v Poličanech **19:30** V souvislostech (179. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Popularizace astronomie [P] **20:45** V pohorách po horách (23. díl): Žákova hora a Devět skal – Žďárské vrchy **21:00** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 [P] **21:45** A.L.T.: Antialbistické Láskyplné Tajemství [P] **22:25** Iva Bittová & Clarinet Factory & Hamid Drake **23:00** Noční univerzita: Doc. Dr. Rudolf Smahel, Th.D. – Rozvoj osobní víry dítěte **0:00** Řeckokatolický magazín (102. díl) **0:15** Kazachstán – Slib **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 2. 4. 2017

6:15 Ars Vaticana (15. díl) **6:25** Putování modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **7:15** Stopy ve sněhu **8:15** P. Vojtěch Kodet – Postní obnova: Vzkříšení Lazara (Jan 11,1-45) **8:55** Pražská Loreta **9:20** Večeře u Slováků: 5. neděle postní **10:00** Mše svatá z kostela sv. Martina v Krnově [L] **11:15** Irák – Země světců a mučedníků **11:40** Řeckokatolický magazín (102. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (179. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:20** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **13:35** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: Popularizace astronomie **14:20** Hudební okénko (5. díl) **14:55** Missio magazín: Březen 2017 **16:00** Noční univerzita: Katka Lachmanová, Pavol Strežo – Změním úděl svého lidu **17:15** Smírčí kříž **17:40** Můj Bůh a Walter: Jeden Bůh **17:55** Sedmihlásky (123. díl): Pláče kočka celý den [P] **18:00** Cirkus Noeland (6. díl): Roberto, Kekulín a dobré skutky **18:30** Animované biblické příběhy: Ježíšovy zázraky **19:05** Mezi pražci (56. díl): Březen 2017 **20:00** Podzimní festival duchovní hudby 2014: A. Bruckner: Te Deum; C. Saint-Saëns: Requiem **21:10** V souvislostech (179. díl) **21:30** Ve službě Šuárů **22:05** Ars Vaticana (15. díl) **22:15** Noemova pošta: Březen **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:50** Vagabund na kolenu **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné srdečně zvou na **POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU „TO JE MESIÁŠ!“ (Jan 7,41)** – postní doba jako příležitost obnovy vztahu k Božímu Vyvolenému – **sobota 1. dubna 2017 na Klokotech. Vede P. Petr Plášil**, farář v Bechyni. **Program:** 14.30 promluva v Emauzích • 16.00–17.00 svátost smíření (Emauzy a kostel) • 16.30 růženec v kostele • 17.00 mše svatá (po jejím skončení posezení v Emauzích).

Ve dnech 5. – 7. května 2017 se koná TRADIČNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ DO MONTICHIARI.
Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž.
Kontakt: rodina Machů, Sehradice
tel.: 577 138 029, mobil: 737 186 039.

Liturgická čtení

Neděle 26. 3. – 4. neděle postní
1. čt.: 1 Sam 16,1b.6–7.10–13a
Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
2. čt.: Ef 5,8–14
Ev.: Jan 9,1–41

Pondělí 27. 3. – ferie
1. čt.: Iz 65,17–21
Ž 30(29),2+4.5–6.11–12a+13b
Odp.: 2a (*Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil.*)
Ev.: Jan 4,43–54

Úterý 28. 3. – ferie
1. čt.: Ez 47,1–9.12
Ž 46(45),2–3.5–6.8–9
Odp.: 8 (*S námi je Hospodin zástupů, Bůh Jakubův je naší tvrzí.*)
Ev.: Jan 5,1–3a.5–16

Středa 29. 3. – ferie
1. čt.: Iz 49,8–15
Ž 145(144),8–9.13cd–14.17–18
Odp.: 8a (*Milosrdný a milostivý je Hospodin.*)
Ev.: Jan 5,17–30

Čtvrtek 30. 3. – ferie
1. čt.: Ex 32,7–14
Ž 106(105),19–20.21–22.23
Odp.: 4a (*Pamatuj na nás, Hospodine, pro náklonnost k svému lidu.*)
Ev.: Jan 5,31–47

Pátek 31. 3. – ferie
1. čt.: Mdr 2,1a.12–22
Ž 34(33),17–18.19–20.21+23
Odp.: 19a (*Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce.*)
Ev.: Jan 7,1–2.10.25–30

Sobota 1. 4. – ferie
1. čt.: Jer 11,18–20
Ž 7,2–3.9bc–10.11–12
Odp.: 2a (*Hospodine, můj Bože, k tobě se utíkám.*)
Ev.: Jan 7,40–53

Programové tipy TV LUX od 27. 3. 2017 do 2. 4. 2017

Viac informácií na www.tvlux.sk

Pondelok 27. 3. o 20:15 hod.:

Kroky viery – s Máriou za Ježišom

Prvá časť pôstnej televíznej duchovnej obnovy s Mons. Stanislavom Stolárikom, rožňavským biskupom.

Utorok 28. 3. o 21:15 hod.: Na strane práva (Darovacia zmluva a vecné bremeno)

Ďalšia časť právnej poradne s JUDr. Igorom Chovanom.

Streda 29. 3. o 18:35 hod.:

Malí poslovia – Dokážeš to

(animovaný príbeh pre deti)

Píše sa rok 64 po Kristovi. Cisár Nero prenasleduje prvých kresťanov. Mnoho detí prišlo o rodičov a domov. Skupinka detí nájde útočisko u pekára Bena a jeho manželky Heleny. Prežívajú dobrodružstvo v kresťanskom podzemnom utajení. A šíria príbehy o Ježišom živote.

Štvrtok 30. 3. o 16:30 hod.:

Inkvizícia (1/4) / Dejiny herézy (dokument)

Dokument ponúka krátky prehľad heréz, vrátane katarskej a jej

kultúry smrti. V závere prvej časti sa dozvedáme, ako pápež Gregor IX. zriaďuje stredovekú inkvizíciu a tiež, ako inkvizícia pomáhala zachraňovať životy.

Piatok 31. 3. o 17:30 hod.:

Doma je doma (Kroky viery)

Špeciálne vydanie publicistickej relácie na záver pôstnych televíznych duchovných cvičení s Mons. Stanislavom Stolárikom.

Sobota 1. 4. o 20:30 hod.:

Judáš / Blízko pri Ježišovi (film)

Judáš sa vzdá bohatstva kvôli nasledovaniu Ježiša. Keď však časom zisťuje, že Ježiš neprišiel získať svetskú moc, začína o svojom rozhodnutí pochybovať. A aj keď Ježiša stále miluje, vydá ho Pilátovi v túžbe primäť ho k ráznemu boju voči Rimanom.

Nedeľa 2. 4. o 18:00 hod.:

Výročie úmrtia Jána Pavla II.

Priamy prenos sv. omše z Baziliky sv. Petra v Ríme s účasťou mnohých mladých.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. BŘEZNA – 1. DUBNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 3.		PO 27. 3.		ÚT 28. 3.		ST 29. 3.		ČT 30. 3.		PÁ 31. 3.		SO 1. 4.	
Antifona	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299	270	299
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	270	300	271	300	272	301	271	300	272	301	271	300	272	301
Antifony	363	405	1151	1279	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364
Krátké čtení a zpěv	363	406	367	410	370	414	373	418	377	422	380	425	384	429
Antifona k Zach. kantiku	363	406	367	411	371	414	374	418	377	422	381	426	384	430
Prosby	364	406	367	411	371	414	374	418	377	422	381	426	384	430
Závěrečná modlitba	364	407	368	411	371	415	374	419	378	423	381	426	385	430
Modlitba během dne:														
Hymnus	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302	273	302
Antifony	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303	273	303
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370
Krátké čtení	364	407	368	412	371	415	375	419	378	423	381	427	385	430
Závěrečná modlitba	364	407	368	411	371	415	374	419	378	423	381	426	385	430
Nešpory:														
	SO 25. 3.													
Hymnus	268	297	268	297	268	298	269	299	268	298	269	299	268	298
Antifony	361	404	365	408	1161	1290	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359
Kr. čtení a zpěv	361	404	366	409	369	413	372	416	376	420	379	424	382	428
Ant. ke kant. P. M.	362	404	366	409	369	413	373	417	376	421	379	424	383	428
Prosby	362	405	366	409	370	413	373	417	376	421	379	425	383	428
Záv. modlitba	364	407	364	407	368	411	371	415	374	419	378	423	381	426
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

DUCHOVNÍ ŽIVOT

ROZJÍMÁNÍ O KŘESŤANSKÉM ŽIVOTĚ
Salvador Canals • Ze španělštiny přeložila Helena Vepřeková • Odpovědný redaktor Michal Šabatka

Kniha *Rozjímání o křesťanském životě* je dnes již klasickou duchovní literaturou, která je poprvé představena českému čtenáři. Nabízí úvahy o mnoha aspektech duchovního života z pohledu všeobecného povolání ke svatosti hlásaného sv. Josemaría Escrivá. Jedná se o publikaci užitečnou všem, kteří chtějí prohloubit svůj duchovní život v kontextu moderního křesťanství. Kniha je psána čtivou formou a přístupným jazykem. Nabízí jasné odpovědi na mnohdy komplikované otázky vnitřního života.

Axis - spolek pro dobrou literaturu
 Brož., 115x185 mm, 160 stran, 180 Kč

LÁSKA A MANŽELSTVÍ

CO KDYBYCHOM SE VZALI? • JAK POZNAT, ŽE JSME PŘIPRAVENI?
Cédric Burgun a Bénédicte Lucereau • Z francouzštiny přeložil Daniel Blažke • Předmluva Nicolas Brouwet, biskup v Tarbes a Lurdech • Odborná konzultace Mgr. Hana Imlaufová

A co kdybychom se vzali? Jít do tohoto vzrušujícího dobrodružství, kterým je manželství? Ale máme na to? Jak poznáme, že jsme na to dostatečně připraveni? Jak zajistit, aby naše rozhodování bylo opravdu svobodné? Na takové a podobné otázky se pokoušejí dát odpověď autoři této knihy. Je určena

nejen těm, kteří se chtějí připravovat na svatbu, ale i těm, kteří je doprovázejí. Otevírá řadu témat, o nichž by měli zamílování hovořit, a formou velmi osobních otázek, které uzavírají téměř každou kapitolu, umožňuje dvojicím o nich přemýšlet a spolu o případných problémech otevřeně mluvit.

Paulínky • Brož., 150x220 mm, 168 stran, 219 Kč

PRO DĚTI

CESTIČKA K BOHU
P. Ferdinand Neubauer • Výtvarný doprovod Božena Brablecová

Modlitební knížka pro děti s kresbami Boženy Brablecové. Malým čtenářům pomůže k pochopení základů křesťanské víry (modlitba, den s Bohem, křest, biřmování, příprava ke sv. přijímání a ke svátosti smíření), starší si své znalosti prohloubí a dále rozšíří (svátost manželství, svěcení kněží, křížová cesta). Vyšlo s církevním schválením.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dotisk šestého vydání • Váz., A6, 198 stran, 149 Kč

OTČE NÁŠ • MODLITBA, KTEROU NÁM DAROVAL JEŽÍŠ
Bruno Ferrero • Z italského přeložila Lada Marešová • Ilustrace Juraj Martiška • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

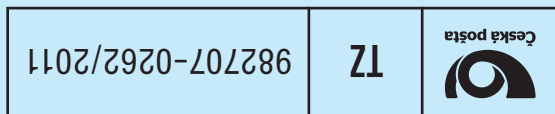
Knižka nabízí text modlitby *Otče náš* a několik krátkých příběhů se zamyslením, které dětem pomohou této modlitbě lépe porozumět.

Karmelitánské nakladatelství
 Váz., 195x155 mm, křídový papír,
 32 stran, 169 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spol. Vydává Matice cyrilometodějská, spol., Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrace značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.